

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Hilkhhot Rav Alfas

‘im kol ha-nimtsa be-sifre ha-Alfasi she-nidpesu le-fanay ‘ad ha-yom
ḥadashim gam yeshanim

Ḥeleḳ rishon me-Hilkhhot Rav Alfas

Alfasî, Yiṣḥāq Ben-Ya‘aqov

<יספלא > בקעי וב קחצי

Amsterdam, 480 [1719 oder 1720]

תנוהי וניבר שוריפ םע ןיבוריע תכסמ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10380

רבינו יהונתן מבי פרק ראשון עירובין צנ שלמי הגבורים

למטה שבמקום שיעשו מהם מקוה... ומהלך עם נכמרה בעירובי חרות... כחצר סוף כל בעלי מקום הרבה ומחזור... ככל הנקטם כלל עירובי חצר בעירובי חרות...

ומלמד עירובי חצרות אם הקיף... ומהלך עם נכמרה בעירובי חרות... כחצר סוף כל בעלי מקום הרבה ומחזור... ככל הנקטם כלל עירובי חצר בעירובי חרות...

מלכות ה

ועוד ובהם יתן הכתוב... ומהלך עם נכמרה בעירובי חרות... כחצר סוף כל בעלי מקום הרבה ומחזור... ככל הנקטם כלל עירובי חצר בעירובי חרות...

כד א

סליק לרא מבי

רבינו יהונתן עושין פסין פרק שני עירובין צה שלמי הגבורים

עירובין
שלמי הגבורים
הוא ושלמי הגבורים
הוא ושלמי הגבורים

עירובין שלמי הגבורים
הוא ושלמי הגבורים
הוא ושלמי הגבורים

רש"י

א"כא בנינו ריבוע דרבנן פי' הא דתנן עגולות
דברי ר' חנינא בן אנטיגוס וחכמי או"מ מרובע'
כמבואר ברובעית כדו שיהא נשכר את הזווית
לר' אליעזר באמר אם דורה ארכה יתר על שנים
ברחבה אפי' אמה אחת אין מטלטלין בתוכה
כשה ליה בארבעין דורה אלכסני יתר על שנים
ברחבה אפי' אמה אח' אין מטלטלין בתוכה
דכשר לה בר' חנינא בן אנטיגוס דאמר בעינן
תתום שבת עגולות אלא מרובע' ולרבי יוסי משע
לה ברובע' דכשר לה כרבנן דאמרי מרובעת
הולךך אם היה ארכה פי' שנים כרחבה כהצד
המשכן דתמי' ארך החצר מאה כאמ' ורובעית
המשים בחמישים מטלטלין בתוכה ואם יתר
על זה אין מטלטלין בתוכה ובעימא דר' חנינא
בן אנטיגוס ובעמ' דרבנן כהאי פלוגתא מפרש'
בפרק מי שרצו ציאווי בות' דילפינן לארפס
אמה תתום שבת בניורה שיה מיהא קרא
"וברותם בעיני לעיר ארפס אמה ר' חנינא בן
אנטיגוס או"מ" זה יהיה רכס מרשי העירי לזה
אתה נתן פאות ואי אתה נתן פאות לשובתי
שבת ורבנן כשרי זה כזה יהיו כל שובתי שבת:
אימור אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל
הלכה בר' יוסי ורב כרבי אבהו ונזמן אמר שמואל
הלכה בר' עקיבא ורביהו לקולא ורובעית דאי
אשמעינן הלכה בר' יוסי דורה אמינ' עד דאיכא
שמורה "אי בות דירה קמ"ל הלכה בר' עקיבא
ואי אמר הלכה בר' עקיבא הוה אמינא ארדך
וקטין קמ"ל הלכה בר' יוסי דאפי' ארדך וקטין
אמר רב נחמן אמר שמואל קרפף יתר מביית
סאתים שלא יהוקף לשם דירה מינ' הוא עוש'
פר"ן ב' פרצ' יתר מעשר אמו וגורדו ומעמידו
על עשר לשם ד' ידיו דרמי באילו הוקף כולו
לדירה וכו' לטלטל בביתו ורדיו ליה כחצר:
מתני' א"ר אעאי שמעתי מר' אליעזר אפי' היא
קטת בית בור וכן שמעתי ממנו אנשי הצר ששכה
אחד מרם ולא עירבו ביתו אסור מלרכנס
ומלרצויה לו אבל להם מות' וכן שמעתי ממנו
יוצאי בעקרבלין בפסת והורתי על כל תלמידי
ובקשתי לו חבר ולא מצאתי: גמ' וכן שמעתי
ממנו אנשי הצר וכו': ורתי' ביתו אסור לרובנ'
ולרצויה לו ולהם אמר רב הונא בר' חנינא לא

א"כא בנינו ריבוע דרבנן פי' הא דתנן עגולות
דברי ר' חנינא בן אנטיגוס וחכמי או"מ מרובע'
כמבואר ברובעית כדו שיהא נשכר את הזווית
לר' אליעזר באמר אם דורה ארכה יתר על שנים
ברחבה אפי' אמה אחת אין מטלטלין בתוכה
כשה ליה בארבעין דורה אלכסני יתר על שנים
ברחבה אפי' אמה אח' אין מטלטלין בתוכה
דכשר לה בר' חנינא בן אנטיגוס דאמר בעינן
תתום שבת עגולות אלא מרובע' ולרבי יוסי משע
לה ברובע' דכשר לה כרבנן דאמרי מרובעת
הולךך אם היה ארכה פי' שנים כרחבה כהצד
המשכן דתמי' ארך החצר מאה כאמ' ורובעית
המשים בחמישים מטלטלין בתוכה ואם יתר
על זה אין מטלטלין בתוכה ובעימא דר' חנינא
בן אנטיגוס ובעמ' דרבנן כהאי פלוגתא מפרש'
בפרק מי שרצו ציאווי בות' דילפינן לארפס
אמה תתום שבת בניורה שיה מיהא קרא
"וברותם בעיני לעיר ארפס אמה ר' חנינא בן
אנטיגוס או"מ" זה יהיה רכס מרשי העירי לזה
אתה נתן פאות ואי אתה נתן פאות לשובתי
שבת ורבנן כשרי זה כזה יהיו כל שובתי שבת:
אימור אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל
הלכה בר' יוסי ורב כרבי אבהו ונזמן אמר שמואל
הלכה בר' עקיבא ורביהו לקולא ורובעית דאי
אשמעינן הלכה בר' יוסי דורה אמינ' עד דאיכא
שמורה "אי בות דירה קמ"ל הלכה בר' עקיבא
ואי אמר הלכה בר' עקיבא הוה אמינא ארדך
וקטין קמ"ל הלכה בר' יוסי דאפי' ארדך וקטין
אמר רב נחמן אמר שמואל קרפף יתר מביית
סאתים שלא יהוקף לשם דירה מינ' הוא עוש'
פר"ן ב' פרצ' יתר מעשר אמו וגורדו ומעמידו
על עשר לשם ד' ידיו דרמי באילו הוקף כולו
לדירה וכו' לטלטל בביתו ורדיו ליה כחצר:
מתני' א"ר אעאי שמעתי מר' אליעזר אפי' היא
קטת בית בור וכן שמעתי ממנו אנשי הצר ששכה
אחד מרם ולא עירבו ביתו אסור מלרכנס
ומלרצויה לו אבל להם מות' וכן שמעתי ממנו
יוצאי בעקרבלין בפסת והורתי על כל תלמידי
ובקשתי לו חבר ולא מצאתי: גמ' וכן שמעתי
ממנו אנשי הצר וכו': ורתי' ביתו אסור לרובנ'
ולרצויה לו ולהם אמר רב הונא בר' חנינא לא

עירובין שלמי הגבורים
הוא ושלמי הגבורים
הוא ושלמי הגבורים

הוא ושלמי הגבורים
הוא ושלמי הגבורים

הוא ושלמי הגבורים
הוא ושלמי הגבורים

הוא ושלמי הגבורים
הוא ושלמי הגבורים

הוא ושלמי הגבורים
הוא ושלמי הגבורים

הוא ושלמי הגבורים
הוא ושלמי הגבורים

הוא ושלמי הגבורים
הוא ושלמי הגבורים

הוא ושלמי הגבורים
הוא ושלמי הגבורים

הוא ושלמי הגבורים
הוא ושלמי הגבורים

הוא ושלמי הגבורים
הוא ושלמי הגבורים

הוא ושלמי הגבורים
הוא ושלמי הגבורים

הוא ושלמי הגבורים
הוא ושלמי הגבורים

הוא ושלמי הגבורים
הוא ושלמי הגבורים

לכדו ולא הניח למוכר אין להם רשות ליכנס

בשאר הכתובים מותר להכניס ולהוציא כיון

הוא שלם מהשאר עם בעל הניח : ומאשה וכו'

אין להם שום זכות לזכות בו אבל המעט

סליקו להו עושין פסין

מערבין וכו' מערבין פירוש חזרו ועירובי

הא ר"א הא רבנן : אמר רב ששת כשתמצא

הא רבי אליעזר מקהיתין היא רבי

בכר

מערבין וכו' מערבין פירוש חזרו ועירובי

בכר מערבין ומשתתפין חזין מן המים

הוא רבי אליעזר מקהיתין היא רבי

סליקו להו עושין פסין

מערבין וכו' מערבין פירוש חזרו ועירובי

בכר מערבין ומשתתפין חזין מן המים

הוא רבי אליעזר מקהיתין היא רבי

בכר

מערבין וכו' מערבין פירוש חזרו ועירובי

בכר מערבין ומשתתפין חזין מן המים

הוא רבי אליעזר מקהיתין היא רבי

סליקו להו עושין פסין

מערבין וכו' מערבין פירוש חזרו ועירובי

בכר מערבין ומשתתפין חזין מן המים

הוא רבי אליעזר מקהיתין היא רבי

בכר

מערבין וכו' מערבין פירוש חזרו ועירובי

בכר מערבין ומשתתפין חזין מן המים

הוא רבי אליעזר מקהיתין היא רבי

סליקו להו עושין פסין

מערבין וכו' מערבין פירוש חזרו ועירובי

בכר מערבין ומשתתפין חזין מן המים

הוא רבי אליעזר מקהיתין היא רבי

עין שם

הא רבי

הא רבי

רבינו יהונתן בכר מערבין פרק שרישי

כפי האמרי ליה רבנן לר' איבער אי אהיה מודה שאין מערבין ליום אחד חזיו לטמון כלומר הלילה לטמון שהיה השמש מוכן ללילה לטמון וחזיו לדרוס ביום יערב לדרוס שהשמש הולך ביום מן הדרוס בין ביום ארוך בין ביום קצר שמע מינה לחזיו חולקין הלילה מן היום ולא היום מן הלילה דיומא חדא הוא כך אין ראוי לערב לשתי ירחות מורה ומערב או צמון ודרוס בשני הימים דמורה וימא אריכות הוא : ור' איבער קטב להם לן דמא לילה ויום קדושה אחת היא כדאמרי ר' אבהו כפי ימים דיום טוב ושבת שקיי קדושתן ואין שם קדושה זו דומה לזו : אבל אמת כמו חגל שרה אשקך ומתבררמין בקדושה : שאם עירב ברגליו שלא היה לו פת לסגור

על ידי שלום ולערב הלך בעלמון ויטב בחלפוס ער שקדס עליו היום והקנה שביה וחזר ולן בביתו מערב ברגליו בשני כלומר צריך לערב בשני חף בשני ואינו יכול ללאת בשני חזן לחתו ע"י קניו דאשתי או חס עירב נפק בראשון ואכל עירובו ביום ח' לאחר שקדס עירובו אי אהם מודים שאין יוצא עליו ביום שני ע"י חזן הקנייים : אמרו לו אבל אמת הוא שאלפת : הא לאי שקיי קדושו' הס"א מהדר להו הכו ודאי חף לדבריהם שקיי קדושו' הס ורבנן מספק' להו בשבת וי"ט אי חזא קדושה חי שקיי קדושו' וטובה וטבדי הכא לחומר' דאינו יכול לערב לשתי ריחות דלילה' קדושה אחת הן והכא לחומר' שאם נאבד חזן סומך עליו בשני דדילמא שקיי קדושתו הס : וצריך טעון חס אהו כבני עירו ויש לו חלמס אמה לכל דוח או דלמא כיון דמאסו מספק הוא חזן לו חלף חלפי' אמה לבגדו ואין לו ללאת חלף כנגד אחרו דוח שטורב אטילו אמה חלף ולכאורה' משמע דחזן לו חלף חלפיה אמה לבגדו ונטעם חמר בגל וסלכות' דר' יוסיו ור' יודנה [סוף]

רש"י

אי אהיה מודה ביום חז' דלזו מערי' לרוח אחד או אינו מערב כל עיקר לשני ימים נמו או מערב ליום אחד או אינו מערב כל עיקר : אבל באמת כמו חגל שרה אשקך : שאם עירב ברגליו שלא היה לו פת לסגור ע"י שלום ולערב הולך בעלמון ויטב בחלפוס ער שקדס עליו היום והקנה שביה מערב ברגליו בשני צריך לערב עליו בשני ואינו יכול ללאת חזן לחלפוס על ידי קנייה דאשתי : או חס נאכל עירובו בראשון לאחר שקדס עירובו אי אהם מודים שאין יוצא בשני על ידי חזנה קנייה : אמר [לפן הא לחזיו] רבי אלעזר קמיה דאבא דר' אבהו אשקך דאמרי שקיי קדושתו סן ורבנן מספקי להו בשבת וי"ט אי חזא קדושה חי שקיי קדושתו חזיו או שקיי קדושתו חזיו וטבדי הכי לחומר' דחזן יכול לערב לשתי ריחות דלילה' חזן קדושה הוא והכא לחומר' חס נאכל בראשון חזן עירובו בשני דלילה' שקיי קדושה' סן : שאין מערבין החלילה מיום טוב לשבת חס לא עירב בין השמות וטבדיך ללאת בשבת חזיו אמת מודה שאין יכול לערב מי"ט לשבת חלמא קדושה אחת היא והרי סן ביום אחד שאינו יכול לערב : כחזיו חס לא עירב בין השמות : משום הכי דהרי יומא חז' : מי שבת סוף חז' של ערב שבת קדושה [עירוב] דחזיו י"ט מכין לשבת : יעירב בלגיו של ערב ואחר חזיו או קדושה [על היבית] לשבתך דכדו קיימת ואם אחר עירבו ליה לא חל חלום אלא סוף היום קדושה עירובו עירובין ענל הוא : מער' אהם שני עירובין וס"ד זה לסוף אפיס ללד מודה חז' דכדו דכדו אפיס ללד מערב ודיו קדושה' דאשקך למורה חז' חזיו נמי למעירב העיר בשעה אחד לא חס מני אויל ופיכו כל עירובי חזיו

רבי קאמרי ליה רבנן לר' איבער אי אהיה מודה שאין מערבין ליום אחד חזיו לטמון כלומר הלילה לטמון שהיה השמש מוכן ללילה לטמון וחזיו לדרוס ביום יערב לדרוס שהשמש הולך ביום מן הדרוס בין ביום ארוך בין ביום קצר שמע מינה לחזיו חולקין הלילה מן היום ולא היום מן הלילה דיומא חדא הוא כך אין ראוי לערב לשתי ירחות מורה ומערב או צמון ודרוס בשני הימים דמורה וימא אריכות הוא : ור' איבער קטב להם לן דמא לילה ויום קדושה אחת היא כדאמרי ר' אבהו כפי ימים דיום טוב ושבת שקיי קדושתן ואין שם קדושה זו דומה לזו : אבל אמת כמו חגל שרה אשקך ומתבררמין בקדושה : שאם עירב ברגליו שלא היה לו פת לסגור ע"י שלום ולערב הולך בעלמון ויטב בחלפוס ער שקדס עליו היום והקנה שביה מערב ברגליו בשני צריך לערב עליו בשני ואינו יכול ללאת חזן לחלפוס על ידי קנייה דאשתי : או חס נאכל עירובו בראשון לאחר שקדס עירובו אי אהם מודים שאין יוצא עליו ביום שני ע"י חזן הקנייים : אמרו לו אבל אמת הוא שאלפת : הא לאי שקיי קדושו' הס"א מהדר להו הכו ודאי חף לדבריהם שקיי קדושו' הס ורבנן מספק' להו בשבת וי"ט אי חזא קדושה חי שקיי קדושו' וטובה וטבדי הכא לחומר' דאינו יכול לערב לשתי ריחות דלילה' קדושה אחת הן והכא לחומר' שאם נאבד חזן סומך עליו בשני דדילמא שקיי קדושתו הס : וצריך טעון חס אהו כבני עירו ויש לו חלמס אמה לכל דוח או דלמא כיון דמאסו מספק הוא חזן לו חלף חלפי' אמה לבגדו ואין לו ללאת חלף כנגד אחרו דוח שטורב אטילו אמה חלף ולכאורה' משמע דחזן לו חלף חלפיה אמה לבגדו ונטעם חמר בגל וסלכות' דר' יוסיו ור' יודנה [סוף]

הכי קאמרי ליה רבנן לר' איבער אי אהיה מודה שאין מערבין ליום אחד חזיו לטמון כלומר הלילה לטמון שהיה השמש מוכן ללילה לטמון וחזיו לדרוס ביום יערב לדרוס שהשמש הולך ביום מן הדרוס בין ביום ארוך בין ביום קצר שמע מינה לחזיו חולקין הלילה מן היום ולא היום מן הלילה דיומא חדא הוא כך אין ראוי לערב לשתי ירחות מורה ומערב או צמון ודרוס בשני הימים דמורה וימא אריכות הוא : ור' איבער קטב להם לן דמא לילה ויום קדושה אחת היא כדאמרי ר' אבהו כפי ימים דיום טוב ושבת שקיי קדושתן ואין שם קדושה זו דומה לזו : אבל אמת כמו חגל שרה אשקך ומתבררמין בקדושה : שאם עירב ברגליו שלא היה לו פת לסגור ע"י שלום ולערב הולך בעלמון ויטב בחלפוס ער שקדס עליו היום והקנה שביה וחזר ולן בביתו מערב ברגליו בשני כלומר צריך לערב בשני חף בשני ואינו יכול ללאת בשני חזן לחתו ע"י קניו דאשתי או חס עירב נפק בראשון ואכל עירובו ביום ח' לאחר שקדס עירובו אי אהם מודים שאין יוצא עליו ביום שני ע"י חזן הקנייים : אמרו לו אבל אמת הוא שאלפת : הא לאי שקיי קדושו' הס"א מהדר להו הכו ודאי חף לדבריהם שקיי קדושו' הס ורבנן מספק' להו בשבת וי"ט אי חזא קדושה חי שקיי קדושו' וטובה וטבדי הכא לחומר' דאינו יכול לערב לשתי ריחות דלילה' קדושה אחת הן והכא לחומר' שאם נאבד חזן סומך עליו בשני דדילמא שקיי קדושתו הס : וצריך טעון חס אהו כבני עירו ויש לו חלמס אמה לכל דוח או דלמא כיון דמאסו מספק הוא חזן לו חלף חלפי' אמה לבגדו ואין לו ללאת חלף כנגד אחרו דוח שטורב אטילו אמה חלף ולכאורה' משמע דחזן לו חלף חלפיה אמה לבגדו ונטעם חמר בגל וסלכות' דר' יוסיו ור' יודנה [סוף]

דכל עירובי חזיו כד' אמות כיון דלן בה והיכי קדושה ליה עירובו דמעירב בין השמות הוא אינו עירובו דמנובד יום ולא מני חזיו : והנהגה ליה בסוף חף הילכך ביום ראשון חז' ע"י שקדס עירובו למורה ויכול לילך חלף עירובו שמתערב אפיס אמה הוא דהו : הא קמבין מי"ט לשבת בשמער' ברגליו בשני בשלמא מערב בשבת בשני קרנא חלפת היום קדושה עירובו ועירובו דמא ממילא בשמיקה דעלמא חלף עירובו ברגליו ס"ד דכדו למישר שביקתי ולא מני מכיון בחלפת היום וצריך למערב משבד חז' ונמלא מכין בחמירתי מיום טוב לשבת : לא יולך בשבת לירע מה שהיא זריכה לחלף לשבת :

שערב בשבת אומר הרי זה לעירובי חזיו ואלא משום [שבת] דכדו יומא חז' : הלכה כדאמרי ר' יודנה משום שבתך דמורה דמורה דמורה ליה דשתי קדושות הס : לא הא דתנן רבי איבער אומר י"ט הסמוך לשבת וכו' והא קמבין מי"ט לשבת דקמ"ד דמנה ליה לעירוב' בסוף חלפוס אמה נאבד ובסוף אפי' אמה נאבד והוא צריך לילך מערב יום חלף מקו' עירובו של י"ט שני כדו שלא היה רחוק ממנו וחר' חלפוס אמה סמכותן חז' עירובו חזן לחלפוס אמה לא קנה עירוב' וכו' סהוא הולך סמוך לבין השמות בסוף חזיו חלף מקו' עירובו של י"ט שני ושבו אינו יכול לחזו' לקיומו בראשון לבי שחזונו בשני מופליב טן הראשון נמלא זה נאבד מי"ט לשבת והא דר' אבהו מילתא והרי זה כמהלך חלף שדכו לירע מה

היא זריכה וכמ"ל על פתח המדינה כדי שיכנס למרחק מיד : כ"י שבת דמנה ליה בסוף חלפוס אמה לבגדו ויכול לערב לשתי ריחות דלילה' חזן קדושה אחת הן והכא לחומר' שאם נאבד חזן סומך עליו בשני דדילמא שקיי קדושתו הס : וצריך טעון חס אהו כבני עירו ויש לו חלמס אמה לכל דוח או דלמא כיון דמאסו מספק הוא חזן לו חלף חלפי' אמה לבגדו ואין לו ללאת חלף כנגד אחרו דוח שטורב אטילו אמה חלף ולכאורה' משמע דחזן לו חלף חלפיה אמה לבגדו ונטעם חמר בגל וסלכות' דר' יוסיו ור' יודנה [סוף]

היא זריכה וכמ"ל על פתח המדינה כדי שיכנס למרחק מיד : כ"י שבת דמנה ליה בסוף חלפוס אמה לבגדו ויכול לערב לשתי ריחות דלילה' חזן קדושה אחת הן והכא לחומר' שאם נאבד חזן סומך עליו בשני דדילמא שקיי קדושתו הס : וצריך טעון חס אהו כבני עירו ויש לו חלמס אמה לכל דוח או דלמא כיון דמאסו מספק הוא חזן לו חלף חלפי' אמה לבגדו ואין לו ללאת חלף כנגד אחרו דוח שטורב אטילו אמה חלף ולכאורה' משמע דחזן לו חלף חלפיה אמה לבגדו ונטעם חמר בגל וסלכות' דר' יוסיו ור' יודנה [סוף]

היא זריכה וכמ"ל על פתח המדינה כדי שיכנס למרחק מיד : כ"י שבת דמנה ליה בסוף חלפוס אמה לבגדו ויכול לערב לשתי ריחות דלילה' חזן קדושה אחת הן והכא לחומר' שאם נאבד חזן סומך עליו בשני דדילמא שקיי קדושתו הס : וצריך טעון חס אהו כבני עירו ויש לו חלמס אמה לכל דוח או דלמא כיון דמאסו מספק הוא חזן לו חלף חלפי' אמה לבגדו ואין לו ללאת חלף כנגד אחרו דוח שטורב אטילו אמה חלף ולכאורה' משמע דחזן לו חלף חלפיה אמה לבגדו ונטעם חמר בגל וסלכות' דר' יוסיו ור' יודנה [סוף]

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

א ובה' חנוני ואיך למחית
בכבודו וספינה לזה כי כבוד
אזכור כי חן לחיות את
היה ובה' חנוני ואיך למחית
אין לו חן לחיות ובה' חנוני
לחול באי"ח שזורה לחן
את בולה וכן דעת רבותו
ואור :

לעון ראי

מאי ביניו בין רבה לרבי וראו : שפחתו וזמני ספינה וקטנו המחיות עטם רבה לחיה הכא וליה הלכה כר"צ בספינה דמי וראו איך
נמי בני האי גונא : א"נ בקופץ מספינה לספינה אלא סבת באייר מחיותו של זו לרבה אשר להלך בכולו ולרבי וראו שרי : להכרות מים חיים טעוק
ולא חשיבי מחיותו לעשות ספינה כולה כד' אמות : במהלכת דלכא למיאר האי עממא דספינה ונלפיו חסיליו לר' עקיבא מורד דשירי : כי מלטי
בטעמיה ובטעמיה עמיתיה קנו להס' ד' אמותיהם : אין למדין הלכה ממי משנה וממי תלמוד וזרתיקא לפי סתם דרבי יוחנן סתיה שונה טעמיה אן
הברית ונראה בעיניו עקיבא דאמור
הלכה כמותו וראשון שלף יהודי
חכמי דורו על כן אין לסמוך עליה'
עד שגלו חכמי' האחרוני' האחרוני'
בזמן רבינו דו' אמי' וסקוקו הלכה
כדברי יחידי שיהיו כל חכמי דורו
מזוני לו : בנחלאי גברי שהיה להם
הדנה אלוים שהיו יבולין לעשות
להם מחיה' מסוף הקתום עד מקו'
נחתיה מהו מספקיה ליה לר' הסדא
למה היה שולף זה : הא אמר רב
הלכה כרבן גמליאל אפי' גבירי שלא
שבת באייר מחיותיה : ב' חגית'
טעם חל' לא נכנסו לגמלאו ולמור'
היו חזין בים ולא ביעשו מעשו' ווס
ליכנס גמלאו סודו לעיר או
חוק העיר במקומות דבית שאם היו
שם מעצור יוס או חוק תחום העיר
היו רשאי לירד תחום ספינה וליכנס
בחק העיר וחס לא היו הם בחוק
תחום מעצור יוס אפי' להם לירד
מן הספינה שהיו חוק לתחום היו
ואין לזון מחרשעה אמות דזהו
הספקי' ולמיכך שאלויה מה לנו לירד
מן הספינה לחוק העיר שהיו לא
במענה אלא טעמיה לגמלאו' להם
לירד שהו יתן דעתו לכבדו אם היו
חוק תחום קודם בין השאר ואף
ע"פ שהם לא נקנו דעסק לטנות
בעי' כיון שבי' דעתיה שיקע שבות'
במקומם וטעמי' רבן גמלאול שחוק
תחום העיר היו עד שחט' ויולך
היו מוקרין ליכנס לעיר אבל לא
ללכת חוק לעיר' חלמיש אחיה לכל
רוח שהיו לא סתיה כונתם לטנות
בעיר וטעמי' ארסן גמלאול נכסון
לכבו' בעיר' יוס לא אפי' אחיה לכל רוח
מלכדכל העיר כיון שלא הניד להם
אם השפט לר' ד' דגמלאול לי' לקרן
מואל' ולא יהיה כונתם לכך לא
יכנס ולדעת ר' יהודה יס לה' ליכנס
בעיר ולמד' חול' אפי' אחיה לכל
רוח שאם היו יודעי' לא היו קונים
שבות' במקומם אלא בעיר כמעשה
ד' ערסון ולקמן דאמר שביתיה'
במקומו וכיון שהגיד לו שהוא חוק'
העיר נכנס בעיר כלא שבת בעיר :
גמ' שפטרית קנה הלול' וכשהוא
ארוך אין לזמן נה למרחוק וכשהוא
קצר לזמן נה וקבר ויהי' שפטרית

נראה

דקתני

קדתי

חמי

באי' ביניו אי' ביניו שפחתו דופני הספינה
אי נמי בקופץ מספינה לספינה לרבה דאמר
הואיל וישבת באייר מחיותו הכא אשר הוא
לא שבת באייר מחיותו לר' וראו מותר דואיל
וספינה נוסלת מתחלת ארבע ומניחתו לסוף
ארבע רבי וראו מ"ט לא אמר כרבה מחיותו
להברית מים חן עשיו ורבה מ"ט לא אמר כר'
זוהי במהלכ' כורי עלמא לא פליגי דשריו כי
פליגי בשעמד' ודייקא במתני' בותיה דרבה
דקתני ספינו דומיא דידי וסדר מה דיר וסדר
דקביעי אף ספינה נמי דקביעי' וקא פסקי'
רבואתא הלכתא בשמיה' אע"ג דר' הלכה
כרב באיסורי הכא הלכתא כשמואל' דתניא
בותיה דתניא חגניה אמר כל אותו היום ישבו
ודגו בדבר הלכ' ראמש הבריע אחי אבא בניה'
ואמר נראי' דברי רבן גמליאל' בספינה דברי ר'
עקיבא בדיר וסדר ואנן לא סבור' לן רבי דינאי
תנא לא נמרין מיני' אלא דרבן גמליאל' ור' עקיב'
פליגי אבר שיעו להרד מיניה' לא נמרין מיניה'
דק' אין למדין הלכה מפמי משנה' ולא מפי
תלמיד' וכי תניא האי מבריע דואו' וק' לכל
מקום ששנים חולקים וארד מבריע הלכה
כדברי המבריע' הוא אמרין' עלה דהא מימרא
בפ' כירה דילמא ד' מ' במתני' אבל בבבית' לא
ועוד אחי אבוי של חגניה היוני ר' ירש' והאיך
יהא היא' החולק דרוא המבריע' הילכך קא'
הדרין לכללא דהלכתא כרב באיסורי ובשמי'
בדימי ועוד הא אמרין' לקמן בענין נחמיה ברי'
דרב הונא בר תירא' ואי' סלקא דעתך כדמלאי' גברי עסקין' הא אמר רב'
הלכה כרבן גמליאל' בדיר וסדר וספינה דאלמא הלכתא כרב' : מתי'
פעם' אות' לא נכנסו' למעלה עד חשיכה אמרו לו לרבן גמליאל' מה אנו לירד
אמר להם מותר שכתב דריתו מסתכל וריתי' בתוך התמוה עד שלא חשיכה : ומה
גמ' תניא שפופרת היתה לו לרבן גמליאל' שהיה מסתכל בה אלפים אמה
ביבשה וכנגדן אלפים אמה בים והרוציה לידע עומקו של גיא מביא שפופרת
ומביט בה ביבשה וידע כמה עומקו של גיא נחמי' בדיה דרב הונ' בר תירא'
משבתיה' שמעתא' ונפק חזין לתחום' אמר ליה רב הסדא לרב נחמן נחמיה
תלמידיך שריו בעיני א' לך עשה לו מחיצה של בני אדם שנכנס' באלו דואו'
בתוך דיר או סדר שמות' לילך בוילו ויכנס דוק' שיצא שלא מדעת' אבל יצא
מדעת' לא והגדו דעברו מחיצה נמי בענין דעברו שלא מדעת' אבל מחיצה'
דמיעבר דרע' אסור ואם תאמ' הא דרב הסדא דעבר מחיצה' לדעת דיהא דאם'
ליה רב נחמן ויל עשה לו מחיצה של בני אדם ויכנס

רש"י
מאי ביניו בין רבה לרבי וראו :
שפחתו וזמני ספינה וקטנו המחיות
הדנה ליחא דרבי וראו איך אפי'
בקופץ מספינה לספינה ונלפיו
חל' לא שבת לרבה אין יבול ללכס
ולר' זור' שרי : להכרות מים טעוק
כל חשיבי מחיותו לעשות כולה ספינה
וכד' אמות : במהלכת דליכא לחיות
האי עממא דספינה ונלפיו חסיליו לר'
ואסילו רבי עקיבא מורד דשירי :
חנוני כן אחר יצא ויטעם הוא : כל
ר' יוסף לגמלאו פור' גמלאו ספינה
אחיה היום שהיו בספינה' אחי חתן
יוצאין ממי' א' סתיה' ב' לחג' :
אמ' לירד תחום ספינה לכל' כלהו' זבוא'
מחוק לקחו' ומחטיב' : א' שמועתי
קנה חלול' ובסוד' ארוך אין זמן'
לאחריו וסוד' קח' זמן' בן ויחוק
למחוק שפופרת של ר' : מחוק
למדת' נמי אפי' ביבשה או בים :
שחוק של גיא ומעט נה ביבשה
וימדוד כמה אמות יבול לנסוק
בשפופר' ואח' ז' ילך על שפת גיא'
ולכמה לעומק ויתרין לחוריו עד
שיבא בקופץ' וכלהו' עומק' של גיא
ויבא חקקו שבתחוק שפופר ותי'
כמיר' נמי חקקו שפופר' ויחול' מחיה'
דמיעבר לדעת' שהעמוד שיוע'
שלשם מחילה' העמודו שס' פסוק'
שלף

לעון ראי

נראה

קדתי

חמי

מאי ביניו בין רבה לרבי וראו : שפחתו וזמני ספינה וקטנו המחיות

לעון ראי

נראה

קדתי

חמי

רבינו יהונתן מי שהוציאם פרק רביעי עירובין קא

מלחמת ה'

רב הסוד נתקנו לכן לא היה ממנו ארון שבעה מחלוקתו... רב הסוד נתקנו לכן לא היה ממנו ארון שבעה מחלוקתו...

רב הסוד שלא מן המניין הורה ההיא בי נגנא... דאעילו מיהא במחיצה של בני אדם נגדו... שמואל אמר אם אמרו שלא מדעת יאמרו...

רש"י... שלא מן המניין הוא לא קבע... המחלוקת נולדה מזה מה"ע... רש"י פ"ג ה"ב ה"א ה"ב ה"ג ה"ד ה"ה ה"ו ה"ז ה"ח ה"ט ה"י ה"יא ה"יב ה"יג ה"יד ה"טו ה"טז ה"יז ה"יח ה"יט ה"כ ה"כא ה"כב ה"כג ה"כד ה"כה ה"כו ה"כז ה"כח ה"כט ה"ל

הוא לא היה ממנו ארון שבעה מחלוקתו... רב הסוד נתקנו לכן לא היה ממנו ארון שבעה מחלוקתו... רב הסוד נתקנו לכן לא היה ממנו ארון שבעה מחלוקתו...

הוא לא היה ממנו ארון שבעה מחלוקתו... רב הסוד נתקנו לכן לא היה ממנו ארון שבעה מחלוקתו... רב הסוד נתקנו לכן לא היה ממנו ארון שבעה מחלוקתו...

רש"י... רש"י פ"ג ה"ב ה"א ה"ב ה"ג ה"ד ה"ה ה"ו ה"ז ה"ח ה"ט ה"י ה"יא ה"יב ה"יג ה"יד ה"טו ה"טז ה"יז ה"יח ה"יט ה"כ ה"כא ה"כב ה"כג ה"כד ה"כה ה"כו ה"כז ה"כח ה"כט ה"ל

לפני

לספר מר"ק בלע"ז שפדלה בגזל ארץ לגבול העמים יוצאין עליהם בגזל יוצאין שמא ילכוהו ומשם הארץ תחזור לבינם מביניהם : באתני
 מי שיבזבז דרך גניבת שם מר"ק בלע"ז שפדלה בגזל ארץ לגבול העמים יוצאין עליהם בגזל יוצאין שמא ילכוהו ומשם הארץ תחזור לבינם מביניהם : באתני
 ואל תהיה גזלו ממך שבת גזל כפי חובתו וכוונתו להחזיקו לו שם ואחר שתיקו במקומו וכעתה בנזקך דלא מהו סתם לפרו : החול
 לא גם היא נכנסה לו נחשון והם נלקה ממתו במה העיר חין לו לא הוי העיר וה' נפס ימורד לטעם חמה אפרס בבתיא חמלך אלימס כפיטק
 כימותו ועד מקום שישל יונס
 ולא יוקר כפיטק נכונותו של
 יחייב רגלו ויחייקו מו כדרך
 שהיו רץ חלל כמחל דמינו ומ
 שפור חמה אחרת בן רגל לרגל :
 רבי יהודה אומר יכנס דשניתו
 דשניתו חיה אפרו חיה כני עירו
 לגמיו ואין העיר עולה לו לחשון
 ויש לו חלום חמה לכל דוח ומיהו
 ראי לגמיו ד' טרפון עשה מעשה
 כדברי שגגים גלא חמקוין כלומר
 שלא הוי יודע שחמקה לו סה' אהוך
 החוסה של עיר ולא נחמון להיות
 שניתו בעיר חלף במקומו
 ונכתיבו עניו נכנס בעיר כגוס
 דשניתו בעיר חיה : מ"י טפן

מתבתה

נכנסו ליטול זיונן נכנסו אחרים ורחקו זה את זה והרגו זה את זה ויתר ממה שירגו כדרי
 אויב' באות' שעה התקינו שירו תיזוין ככלי
 זיונן לבקוין : אמר רב יהודה אמר רב כותים
 ישצרו על עיירות של ישראל אין יוצאין עליה' ^{היי}
 ככלי זיונן ואין מחללין עליהן את השבת תניא
 נמי הכי כותים שצרו על עיירות של ישראל אין
 יוצאין עליהן ככלי זיונן ואין מחללין עליה' את
 השבת כמה דברים אמורים כשבאו על עסקי
 ממון אבל אם באו על עסקי נפשו יוצאין עליהן
 ככלי זיונן ומחללין עליהן את השבת ובעיר
 הסמיכה לספר אפי' לא באו לא על עסקי חבן
 וקש יוצאין עליהן ככלי זיונן ומחללין עליהן את
 השבת : מתני' מ"י שישב בדרך ועמד והרי
 הוא סמוך לעיר היואל ולא היתה ביונתו לכך
 לא יכנס דברי ר' מאיר ר' יהוד' אומר יכנס אמר
 ר' יהודה מעשה היה ונכנס רבי טרפון בלא
 מתכוין : נמי' יש מי שפירש ואמר הואיל
 והיה בדעתו לילך לוו העיר אע"פ שעכשיו לא
 הוכיז כרום אמר ר' יהודה הרי הוא כמי שיש'
 לילך לעיר שבערבין [לו] בה שמותר לו לילך
 עד אותה העיר אם הוא בתוך ארבעת אפים
 אמה שנמצא כאילו עירב ברגלו : וכך נכנס
 ר' טרפון בלא מתכוין שני תימי שבת כאילו עירב ברגלו ויש מי שאמ'
 שמישבתו כמי שיש' בתוך התירו היא דר"מ סבר כיון שלא הוי יודע שהעיר
 קרוב' א"י בתוך תחומי ונתכוון לשבות בתחומי אין לו כמקומו א"י אפ"ס
 אמה ואם היתה העיר בסוף אפ"ס אמה הרי זה לא יכנס ואם היתה במקצת
 אפ"ס אמה יכנס בה עד תשלום אפ"ס אמה בלבד ור' יהודה סבר כיון שא"י
 היה יודע שהעיר קרובה לא היה קונה שבת' לא עם בני העיר הרי הוא כמי
 שיקנה שבתו עמון ומותר לעיר עמון ר' יהוד' את כולה והעיר לר' ^{היי}
 אפ"ס אמה והיא פרוימא המסתבר הוא וכן כתב ר' אבהו בשבתיא וקיי' לו
 הלכה בר' יהודה דר' מאיר ורבי יהודה הלכה בר' יהודה ועוד גרסי בהרי"א
 בפרק חזון אמר רב יהוד' אמר שמאי הלכה בר' יהודה ולא עוד אלא כל מקום
 שישנה ר' יהוד' בעירובין הלכה כמותו : מתני' מ"י שישן בדרך ולא ידע עד
 שהשכה יש לו ארופים אמה לכך הווי רבי יוחנן בן טורי וחכמים אומרים
 אין לו א"י ארבע אמות בלבד ור' אליעזר אומר והוא באמצעין ורבי יהודה
 אומר לכל רוח שירצה ומורה ר' יהודה שאם כרר לו שאינו יכול להחורר :
 נמי' אמר רבי יעקב בר ארידי אמר ר' יהושע בן לוי הלכה בר' יהונתן בן טורי
 וא"ר יהושע בן לוי הלכה כדברי המיקל בעירוב ותרתי למה לר' א"ר יורא ערבי
 דאי אמרי הלכה בר' יוחנן בן טורי הוה אמינא ^{היי} ^{היי}

רש"י

נכנסו היוצאים ליעול כלי זיונן
 בחזירתן והגינו לר היה רחוקו וה
 אף והלספר מהך כלבו שמדלת
 צין בגזל ישראל לגבול החומה :
 יוצאין עליה שם ילכוהו ומשם
 הארץ תחזור לבינם מביניהם :
 מרננ' מי שיבזבז דרך גניבת
 שם חסד טף : ועמד ולא היה יודע
 סוף בדרך החוס והסנה לו שע
 ונשבע ראה שהוא בדרך החוס
 של העיר : לא יכנס לעיר להיות
 כחשי העיר אלא למין' החסכה לו
 ויעוד חלום כפיטק נכונותו
 ועד מק' שכלו יכנס : בלא מתכוין
 ש"ל היה נכנס ונשכח סה' בדרך
 חוס העיר ולא נחמון לקוט
 שניתו בעיר אלא במקומו כנמי'
 חין לו אלא ד' אמות להחול וכן
 הוא לא נכמון לקוט שניתו הוא
 שכלה על אר"י אמות כלומר ספ'
 אמות י"ג לו לכל דא לטוה רוח
 שיראה יעול ד' אמות ואחר שניר
 לו ללך זה חין יוכל לחור' ולכרו ללך
 אחר : גמ' כן

נכנסו ליטול זיונן נכנסו אחרים ורחקו זה את זה והרגו זה את זה ויתר ממה שירגו כדרי
 אויב' באות' שעה התקינו שירו תיזוין ככלי
 זיונן לבקוין : אמר רב יהודה אמר רב כותים
 ישצרו על עיירות של ישראל אין יוצאין עליה' ^{היי}
 ככלי זיונן ואין מחללין עליהן את השבת תניא
 נמי הכי כותים שצרו על עיירות של ישראל אין
 יוצאין עליהן ככלי זיונן ואין מחללין עליה' את
 השבת כמה דברים אמורים כשבאו על עסקי
 ממון אבל אם באו על עסקי נפשו יוצאין עליהן
 ככלי זיונן ומחללין עליהן את השבת ובעיר
 הסמיכה לספר אפי' לא באו לא על עסקי חבן
 וקש יוצאין עליהן ככלי זיונן ומחללין עליהן את
 השבת : מתני' מ"י שישב בדרך ועמד והרי
 הוא סמוך לעיר היואל ולא היתה ביונתו לכך
 לא יכנס דברי ר' מאיר ר' יהוד' אומר יכנס אמר
 ר' יהודה מעשה היה ונכנס רבי טרפון בלא
 מתכוין : נמי' יש מי שפירש ואמר הואיל
 והיה בדעתו לילך לוו העיר אע"פ שעכשיו לא
 הוכיז כרום אמר ר' יהודה הרי הוא כמי שיש'
 לילך לעיר שבערבין [לו] בה שמותר לו לילך
 עד אותה העיר אם הוא בתוך ארבעת אפים
 אמה שנמצא כאילו עירב ברגלו : וכך נכנס
 ר' טרפון בלא מתכוין שני תימי שבת כאילו עירב ברגלו ויש מי שאמ'
 שמישבתו כמי שיש' בתוך התירו היא דר"מ סבר כיון שלא הוי יודע שהעיר
 קרוב' א"י בתוך תחומי ונתכוון לשבות בתחומי אין לו כמקומו א"י אפ"ס
 אמה ואם היתה העיר בסוף אפ"ס אמה הרי זה לא יכנס ואם היתה במקצת
 אפ"ס אמה יכנס בה עד תשלום אפ"ס אמה בלבד ור' יהודה סבר כיון שא"י
 היה יודע שהעיר קרובה לא היה קונה שבת' לא עם בני העיר הרי הוא כמי
 שיקנה שבתו עמון ומותר לעיר עמון ר' יהוד' את כולה והעיר לר' ^{היי}
 אפ"ס אמה והיא פרוימא המסתבר הוא וכן כתב ר' אבהו בשבתיא וקיי' לו
 הלכה בר' יהודה דר' מאיר ורבי יהודה הלכה בר' יהודה ועוד גרסי בהרי"א
 בפרק חזון אמר רב יהוד' אמר שמאי הלכה בר' יהודה ולא עוד אלא כל מקום
 שישנה ר' יהוד' בעירובין הלכה כמותו : מתני' מ"י שישן בדרך ולא ידע עד
 שהשכה יש לו ארופים אמה לכך הווי רבי יוחנן בן טורי וחכמים אומרים
 אין לו א"י ארבע אמות בלבד ור' אליעזר אומר והוא באמצעין ורבי יהודה
 אומר לכל רוח שירצה ומורה ר' יהודה שאם כרר לו שאינו יכול להחורר :
 נמי' אמר רבי יעקב בר ארידי אמר ר' יהושע בן לוי הלכה בר' יהונתן בן טורי
 וא"ר יהושע בן לוי הלכה כדברי המיקל בעירוב ותרתי למה לר' א"ר יורא ערבי
 דאי אמרי הלכה בר' יוחנן בן טורי הוה אמינא ^{היי} ^{היי}

סוף

האמר שם מ"ק בלע"ז שפדלה בגזל ארץ לגבול העמים יוצאין עליהם בגזל יוצאין שמא ילכוהו ומשם הארץ תחזור לבינם מביניהם : באתני

רבינו יונתן מי שהוציא אוהו פרק רביעי עירובין קב שלשי הנבחרים

בסוף עירוב שבידו עירוב במקום האשקחד למה שתקו ונתמטע האוכל משביר שקו ששגור מוקלטו בזה לאסמורי דבר המושג וצדו המחלק לקטן סביר הלא אכל במחלוקט שיהיה עירוב לא יוכל נקח סמיקל : והוא כר' יוחנן בן נורי בתקלת טירוב דמי : ר' אשי אמר כלכל פלו דרדשיקן אשי' בפרקא : משני עליומר ר' עקיב ור' יריקה לאו כלכל משם בסמיקו אלא משני קאמר דמעין הסורא אחר ר' יוסי אשי' במקום רבינו וצוריו מרזיני לנאס' יחיד לעבוד כר' יוסי אכל למרדס דרביס לא דרסקין : ונאין ארזיו לא מרזיני וצי עמיד כר' יוסי לאל סהדרין עובדא : ואשי' בברייתא דלא קימה

הלך דבייל ר' יוחננר יאסדס ר' יוסי הלכה כר' יוסי וקרא במחלוק' דקנן במחלוק' לנאס' וזו אמר ר' יוסי כי חילקת און לא נהא קנו לרבי' הכי אכל בכריסת דלילאח החליק סתא האמורא שניאן דרבי יהודס לרבי יוסי ורבי יוסי לר' יהודס אמי לא ליסמוך עלוש הקמ' לנאשי' בברייתא סמיא אדר' יוסי :

ואס בלא מחון לקחוס לקין טיבור חוק' לכהליקן לכל דוח לדין סהכסו לחו לא נר מקנה שטיקס הוא היי סס כנסכי הסקר לחין קנין שטיקס וירי קא כרגלי סמואלא : גורה בעלי' וכו' אס קאמר גנכסי הכורי סורו כרגלי סמואלא וימרו כסן נחפטי ישראל : מברכת שס מקו' ומח' עיי' הסמו' לעמרכת' ותוך ד' לסיס סיקס שיוו מערבין מו' לו : טרא לסור רבא לחוקן בני ממחז טיבורו ונאן במברכתא שיקבכו וסיס ויביאוס עמל למחולא וסי' ס' סהכיאו' כוקי' מחון לחור' דקסב און הפני כסכורי קונין שטיקס : סדר אשי' לכו' לנני מחולא והקי' לנני מברכ' לקנו' מסי שיש לו במברכת' מש' לכל מברכתא

כר' אחוס דמיס דקנטן במברכתא בולוכוס לעיר אחרסן און נתקונין בדור וסדר שיהק חס פלו דפסקין כלכל כר' א' אשי' בעיר ודור וסר : ר' בני רבי חייה חרס און דרסכין בסמוך כחילוק' ס' סתא דמי ועיקרו נה' ס' וקרף סחרון חרס על סס שטיחיס בומלוחס וחרמי' וסין לו חמיס ומכוס' סס שסס היי נכדעי סו כרגלי כל אודס דקנאי' משיוקט נסעניבון או נסרות סמוכ' סרי סס כרגלי כל אודס ולא היי כרי' מחיל' טל כרגלי' און קודילא מחיל' קיס לא שנוכסין היי אוןקן סמי סחרין דקב ועלי' חולא חומס מחל' סמי וקנן דסנר לעכפי ספרק קונין שטיקס ונאמר שקתן שטיקס במקון שסס כן אשי' לר' יוחנן בן נורי ל' ל' סס' להכנסן לח' סעי' שרי' כן לו סס' אכלוס אונס חון לעבורס של עיר אשי' לרבינן קט שטיקס ולא במקון אלס בעיר ססמכ' לרוחס חסאן ולגי' סססמוכ' לרזח אחר' מב' און דקנין ססס סמוכין לעיר דעת בני טיבור עליהס והיי סס כרגלי אשי' טיבור וקנין ססחרין בן שטי' סעוירות דעס' אלו עליוסן דעת אלו עליוסן נמלס סחלי סחרין קוס לאנשי עיר אחרסן וכחזני סכ' לאנשי עיר אחרין ולסוכך לריך

וזהו סך מחון לקחוס לקין טיבור חוק' לכהליקן לכל דוח לדין סהכסו לחו לא נר מקנה שטיקס הוא היי סס כנסכי הסקר לחין קנין שטיקס וירי קא כרגלי סמואלא : גורה בעלי' וכו' אס קאמר גנכסי הכורי סורו כרגלי סמואלא וימרו כסן נחפטי ישראל : מברכת שס מקו' ומח' עיי' הסמו' לעמרכת' ותוך ד' לסיס סיקס שיוו מערבין מו' לו : טרא לסור רבא לחוקן בני ממחז טיבורו ונאן במברכתא שיקבכו וסיס ויביאוס עמל למחולא וסי' ס' סהכיאו' כוקי' מחון לחור' דקסב און הפני כסכורי קונין שטיקס : סדר אשי' לכו' לנני מחולא והקי' לנני מברכ' לקנו' מסי שיש לו במברכת' מש' לכל מברכתא

כר' אחוס דמיס דקנטן במברכתא בולוכוס לעיר אחרסן און נתקונין בדור וסדר שיהק חס פלו דפסקין כלכל כר' א' אשי' בעיר ודור וסר : ר' בני רבי חייה חרס און דרסכין בסמוך כחילוק' ס' סתא דמי ועיקרו נה' ס' וקרף סחרון חרס על סס שטיחיס בומלוחס וחרמי' וסין לו חמיס ומכוס' סס שסס היי נכדעי סו כרגלי כל אודס דקנאי' משיוקט נסעניבון או נסרות סמוכ' סרי סס כרגלי כל אודס ולא היי כרי' מחיל' טל כרגלי' און קודילא מחיל' קיס לא שנוכסין היי אוןקן סמי סחרין דקב ועלי' חולא חומס מחל' סמי וקנן דסנר לעכפי ספרק קונין שטיקס ונאמר שקתן שטיקס במקון שסס כן אשי' לר' יוחנן בן נורי ל' ל' סס' להכנסן לח' סעי' שרי' כן לו סס' אכלוס אונס חון לעבורס של עיר אשי' לרבינן קט שטיקס ולא במקון אלס בעיר ססמכ' לרוחס חסאן ולגי' סססמוכ' לרזח אחר' מב' און דקנין ססס סמוכין לעיר דעת בני טיבור עליהס והיי סס כרגלי אשי' טיבור וקנין ססחרין בן שטי' סעוירות דעס' אלו עליוסן דעת אלו עליוסן נמלס סחלי סחרין קוס לאנשי עיר אחרסן וכחזני סכ' לאנשי עיר אחרין ולסוכך לריך

וזהו סך מחון לקחוס לקין טיבור חוק' לכהליקן לכל דוח לדין סהכסו לחו לא נר מקנה שטיקס הוא היי סס כנסכי הסקר לחין קנין שטיקס וירי קא כרגלי סמואלא : גורה בעלי' וכו' אס קאמר גנכסי הכורי סורו כרגלי סמואלא וימרו כסן נחפטי ישראל : מברכת שס מקו' ומח' עיי' הסמו' לעמרכת' ותוך ד' לסיס סיקס שיוו מערבין מו' לו : טרא לסור רבא לחוקן בני ממחז טיבורו ונאן במברכתא שיקבכו וסיס ויביאוס עמל למחולא וסי' ס' סהכיאו' כוקי' מחון לחור' דקסב און הפני כסכורי קונין שטיקס : סדר אשי' לכו' לנני מחולא והקי' לנני מברכ' לקנו' מסי שיש לו במברכת' מש' לכל מברכתא

כר' אחוס דמיס דקנטן במברכתא בולוכוס לעיר אחרסן און נתקונין בדור וסדר שיהק חס פלו דפסקין כלכל כר' א' אשי' בעיר ודור וסר : ר' בני רבי חייה חרס און דרסכין בסמוך כחילוק' ס' סתא דמי ועיקרו נה' ס' וקרף סחרון חרס על סס שטיחיס בומלוחס וחרמי' וסין לו חמיס ומכוס' סס שסס היי נכדעי סו כרגלי כל אודס דקנאי' משיוקט נסעניבון או נסרות סמוכ' סרי סס כרגלי כל אודס ולא היי כרי' מחיל' טל כרגלי' און קודילא מחיל' קיס לא שנוכסין היי אוןקן סמי סחרין דקב ועלי' חולא חומס מחל' סמי וקנן דסנר לעכפי ספרק קונין שטיקס ונאמר שקתן שטיקס במקון שסס כן אשי' לר' יוחנן בן נורי ל' ל' סס' להכנסן לח' סעי' שרי' כן לו סס' אכלוס אונס חון לעבורס של עיר אשי' לרבינן קט שטיקס ולא במקון אלס בעיר ססמכ' לרוחס חסאן ולגי' סססמוכ' לרזח אחר' מב' און דקנין ססס סמוכין לעיר דעת בני טיבור עליהס והיי סס כרגלי אשי' טיבור וקנין ססחרין בן שטי' סעוירות דעס' אלו עליוסן דעת אלו עליוסן נמלס סחלי סחרין קוס לאנשי עיר אחרסן וכחזני סכ' לאנשי עיר אחרין ולסוכך לריך

וזהו סך מחון לקחוס לקין טיבור חוק' לכהליקן לכל דוח לדין סהכסו לחו לא נר מקנה שטיקס הוא היי סס כנסכי הסקר לחין קנין שטיקס וירי קא כרגלי סמואלא : גורה בעלי' וכו' אס קאמר גנכסי הכורי סורו כרגלי סמואלא וימרו כסן נחפטי ישראל : מברכת שס מקו' ומח' עיי' הסמו' לעמרכת' ותוך ד' לסיס סיקס שיוו מערבין מו' לו : טרא לסור רבא לחוקן בני ממחז טיבורו ונאן במברכתא שיקבכו וסיס ויביאוס עמל למחולא וסי' ס' סהכיאו' כוקי' מחון לחור' דקסב און הפני כסכורי קונין שטיקס : סדר אשי' לכו' לנני מחולא והקי' לנני מברכ' לקנו' מסי שיש לו במברכת' מש' לכל מברכתא

בסוף עירוב שבידו עירוב במקום האשקחד למה שתקו ונתמטע האוכל משביר שקו ששגור מוקלטו בזה לאסמורי דבר המושג וצדו המחלק לקטן סביר הלא אכל במחלוקט שיהיה עירוב לא יוכל נקח סמיקל : והוא כר' יוחנן בן נורי בתקלת טירוב דמי : ר' אשי אמר כלכל פלו דרדשיקן אשי' בפרקא : משני עליומר ר' עקיב ור' יריקה לאו כלכל משם בסמיקו אלא משני קאמר דמעין הסורא אחר ר' יוסי אשי' במקום רבינו וצוריו מרזיני לנאס' יחיד לעבוד כר' יוסי אכל למרדס דרביס לא דרסקין : ונאין ארזיו לא מרזיני וצי עמיד כר' יוסי לאל סהדרין עובדא : ואשי' בברייתא דלא קימה

הלך דבייל ר' יוחננר יאסדס ר' יוסי הלכה כר' יוסי וקרא במחלוק' דקנן במחלוק' לנאס' וזו אמר ר' יוסי כי חילקת און לא נהא קנו לרבי' הכי אכל בכריסת דלילאח החליק סתא האמורא שניאן דרבי יהודס לרבי יוסי ורבי יוסי לר' יהודס אמי לא ליסמוך עלוש הקמ' לנאשי' בברייתא סמיא אדר' יוסי :
ואס בלא מחון לקחוס לקין טיבור חוק' לכהליקן לכל דוח לדין סהכסו לחו לא נר מקנה שטיקס הוא היי סס כנסכי הסקר לחין קנין שטיקס וירי קא כרגלי סמואלא : גורה בעלי' וכו' אס קאמר גנכסי הכורי סורו כרגלי סמואלא וימרו כסן נחפטי ישראל : מברכת שס מקו' ומח' עיי' הסמו' לעמרכת' ותוך ד' לסיס סיקס שיוו מערבין מו' לו : טרא לסור רבא לחוקן בני ממחז טיבורו ונאן במברכתא שיקבכו וסיס ויביאוס עמל למחולא וסי' ס' סהכיאו' כוקי' מחון לחור' דקסב און הפני כסכורי קונין שטיקס : סדר אשי' לכו' לנני מחולא והקי' לנני מברכ' לקנו' מסי שיש לו במברכת' מש' לכל מברכתא

כר' אחוס דמיס דקנטן במברכתא בולוכוס לעיר אחרסן און נתקונין בדור וסדר שיהק חס פלו דפסקין כלכל כר' א' אשי' בעיר ודור וסר : ר' בני רבי חייה חרס און דרסכין בסמוך כחילוק' ס' סתא דמי ועיקרו נה' ס' וקרף סחרון חרס על סס שטיחיס בומלוחס וחרמי' וסין לו חמיס ומכוס' סס שסס היי נכדעי סו כרגלי כל אודס דקנאי' משיוקט נסעניבון או נסרות סמוכ' סרי סס כרגלי כל אודס ולא היי כרי' מחיל' טל כרגלי' און קודילא מחיל' קיס לא שנוכסין היי אוןקן סמי סחרין דקב ועלי' חולא חומס מחל' סמי וקנן דסנר לעכפי ספרק קונין שטיקס ונאמר שקתן שטיקס במקון שסס כן אשי' לר' יוחנן בן נורי ל' ל' סס' להכנסן לח' סעי' שרי' כן לו סס' אכלוס אונס חון לעבורס של עיר אשי' לרבינן קט שטיקס ולא במקון אלס בעיר ססמכ' לרוחס חסאן ולגי' סססמוכ' לרזח אחר' מב' און דקנין ססס סמוכין לעיר דעת בני טיבור עליהס והיי סס כרגלי אשי' טיבור וקנין ססחרין בן שטי' סעוירות דעס' אלו עליוסן דעת אלו עליוסן נמלס סחלי סחרין קוס לאנשי עיר אחרסן וכחזני סכ' לאנשי עיר אחרין ולסוכך לריך

בסוף עירוב שבידו עירוב במקום האשקחד למה שתקו ונתמטע האוכל משביר שקו ששגור מוקלטו בזה לאסמורי דבר המושג וצדו המחלק לקטן סביר הלא אכל במחלוקט שיהיה עירוב לא יוכל נקח סמיקל : והוא כר' יוחנן בן נורי בתקלת טירוב דמי : ר' אשי אמר כלכל פלו דרדשיקן אשי' בפרקא : משני עליומר ר' עקיב ור' יריקה לאו כלכל משם בסמיקו אלא משני קאמר דמעין הסורא אחר ר' יוסי אשי' במקום רבינו וצוריו מרזיני לנאס' יחיד לעבוד כר' יוסי אכל למרדס דרביס לא דרסקין : ונאין ארזיו לא מרזיני וצי עמיד כר' יוסי לאל סהדרין עובדא : ואשי' בברייתא דלא קימה

ל' לפי רובו יפני אחריו :
שעהו יחיד לכל רוחו יפני
לקחם בים ירוחם יוחה
הים ירוח או חמה
לעצור לרוח ומרוב עז אדם
קשרו יפני כבוד לכתו
הים שבו נשבת ויחר השמים
הים והלחך שרבו עמו כפי
שכן והלחך שרבו עמו כפי
דברים שחלבו או שחקו
שמימי לה קם יחר חם
לכתו כפי שרבו בחמה
קטנאם יחרחא :

מלהמת ה'

ועוד הסמכות
השבו
מלאה לא יחזי עמי
לתתם ויחזרו קחם יחזיקו
במקום כלום ויחזרו שטות
מבר סוף סוף וזה חסכנו
חמו' ורובנו נחנני חמו'
קחו דנקם לוח' אדם
לפי ענין סוף סוף
לחמו' לם סוף עמו יחזיקו
פוסק הן דכרו סוף סוף
שף שרבו כרוב נפש ע'ל
הן שמה לזה ע'ל סוף
לא כשאר סוף סוף הוא
עמלו ויחר תרנו סוף סוף
שמימי חן קחם יחזיקו
אמר סמכות יחזיקו
על סוף סוף
כרוביכם דרוחי סוף סוף
כוח וכל סמכות סוף סוף
שום סוף סוף וכל סוף סוף
הסמכות בקרובים סוף סוף
ואז שרין חן ויחזיקו ויחזיקו
כח סמכות סוף סוף ויחזיקו
סוף סוף דר' כח סוף סוף
סמכות סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף

ל' לפי רובו יפני אחריו :
שעהו יחיד לכל רוחו יפני
לקחם בים ירוחם יוחה
הים ירוח או חמה
לעצור לרוח ומרוב עז אדם
קשרו יפני כבוד לכתו
הים שבו נשבת ויחר השמים
הים והלחך שרבו עמו כפי
שכן והלחך שרבו עמו כפי
דברים שחלבו או שחקו
שמימי לה קם יחר חם
לכתו כפי שרבו בחמה
קטנאם יחרחא :

רש"י

ומהלך חן כולם וזוהי לה חלפי
אמה בד"א מהלך חן כולם לכל
פאליס שחלה לו : במקום הסווי
שמיוחד ויחלק משאר בקע' שיש לו
מחילות וזוהי מד' אמות ועד פאליס
דנזיר מד' אמות מזי מהלך חן כל'
איזה בלא מחילות גמור ד' אמות
קונס לו שכיחה ויחר מב' פאליס
מזי יחזיל ולא הוקף לידה לא
מהי לם מחילות לאויה כד' חמו' :
כלל חקוק שאינו מסוי' כגון שאינו
מוקף מחילות או שיהא יוקר ממוקף
פאליס חן לו נכ אלא ד' אמות לכל
מן פאליס (שמש ולחלה) חן פאליס
ד' אמות מוכיחין וכו' כדמסקין :
ד"א חקוק שאינו מסוי' קני מיהא
ד' אמות לשכיחה ופאליס חן סוף סוף
רוח כפסיס חרבע אמות שקפניו לו
ספיו לו יסוף חילן או חן דאמר
במד' חן ד' אמות : חל
לא ספיו ד' אמות : לא יזון ממקום
אשילוי ספיו מארבע אמות אל חקוק
דנזיר דמקוק רגלו לא רבס לקט'
וכן לא קנס אחרי שלא פסיס ויחזיקו
כד' : לשתי רוחות לנפן ורוחוס
במד' חן שוקור לעשות לנפן
שריות כחן וערבות כחן סוף סוף
סוף סוף לפיכך ופאליס חן קנס
ואינו יודע חיוה נזקטין עליו חזויה
זה חזויה זה : כמלך מיכיל לנפן
כשיער חתום שמותו לו עירוב
דדוס וכן איכא כגון אל
חוקר לילך חלפ' אפסי' אמה לכל
וג' אפסיס אמה לנפן ויחזיקו עירוב
לפוק חלפ' אמה לנפן ולנפוק חלפ'
אמה לנפן לליהי עמירוב לעירוב
חלפסי אמה שוקר לילך חלפ' אמה
נפיו דמירובו יס לו חלפסי כלל
רוח : ואס מלשו עליו חן קנס
כשילוי ספיו כל חמו' עירוב
חלפסי דהשחך הוי כחלפסי עירוב
לא חוה עפקו דנזירין לא רבס
לקנ' ונחיקוס השירין' חן דעם חיוה
סוף קנה כלפון או דרוס ולקנ' לא
יוו מאקונו קתני מיהא חלפ' אמה
כלפון כעירוב לדרוס חלפ' אמה

דמסקין

ל' לפי רובו יפני אחריו :
שעהו יחיד לכל רוחו יפני
לקחם בים ירוחם יוחה
הים ירוח או חמה
לעצור לרוח ומרוב עז אדם
קשרו יפני כבוד לכתו
הים שבו נשבת ויחר השמים
הים והלחך שרבו עמו כפי
שכן והלחך שרבו עמו כפי
דברים שחלבו או שחקו
שמימי לה קם יחר חם
לכתו כפי שרבו בחמה
קטנאם יחרחא :

מחרך את כולו ותצדירו לפי אמה בד"א
במקום המסויים בנין ששבת בית שהיא גבוהה
עשרה ורוח מארבע אמות עד בית סאתי' וכן
בבקעה שעמוקה עשר' והיא מארבע אמו' עד
בית סאתים אבל מקום שאינו מסוי' אין לו אלא
ד' איו שנים אחד מכויר ואח' שאינו מכויר זה
שאינו מכויר מוסר שביתתו למכויר ומכויר אומר
תראה שביתתו במקו' פלוני בד' א' שש"י לו ד"א
שקבע לו אבל לא פים לו ארבע' אמות שקבע
לא יזון ממקומו תניא כותיה דנשמואל טעיה
ועירב לשתי רוחות כמדומה הוא שמעריבין
לשתי רוחות או שאמר לעבריו צאי ועירבו עלי
אחד עירב לצפון ואח' עירב לדרו' כמד' לצפון
בעירובו לדרו' ודרו' בעירובו לצפון ואם מיצעו
עליו את התרומה הזו לא יזון ממקומו ואע"ג
דבר ושמואל הלכה כרב באיסורי בהא הלכת'
כשמואל דהא דתני' כותיה דשמואל שייב ביהא
דת"ר שנים ששאלן הלוקח זה לילך בו שהירות
לבי המדרש זה לילך בו ערבות לבי הבנות
וכו' מיצעו עליו את התרומה זו לא יזון ממקומו
וקיימו להלכתא היא הילכ' הלב' נמי כהאי
תני בותי דשמואל דתרווייהו חד טעמא נזירו' :
מהלך ממקום רגלו עד עיקרו אפסי אמו' אמר
רביא ורוח אפסי אמו' ליה א"ל אבי ורביא
חשכה לו קתני חשכה לו לביתו אבל דעיקרו
של אפסי אמו' אפסי אמו' חשכה לו כי מסני
קיל קיל אבל כי רהיט ממי : מניני' זהו
"שאמר העני מערב בגרניו ר' מאיר ואמר אמי
אין לי אלא עני ר' יודנה ואמר אחר עני ואחר
עשיר ולא אמרו מערבין בפת אלא כדי להקל
על העשיר שלא יצא ועירב בגרניו : גמ' אמי'
רב נחמן כחוליקת במקומו דר' מאיר סבר עני
אין עשיר לא ר' יודנה סבר אחד עני וא' עשיר
אבל במקום פלוני עני אין עשיר' לא לרביא הבל
אמא קסבר ר"מ עיקר עירוב בפת ור' אמי'
אמרו מערבין בפת אלא להקל על העשיר ורבי
יודנה קתני לה תניא בותי דרב נחמן את' עני
ואחד עשיר מערבין בפת ולא יצא עשיר חין
לתרומה ויאמי' שביתתו במקו' פלוני שלא אמרו
לערב בגרל
אלא

דמסקין

ל' לפי רובו יפני אחריו :
שעהו יחיד לכל רוחו יפני
לקחם בים ירוחם יוחה
הים ירוח או חמה
לעצור לרוח ומרוב עז אדם
קשרו יפני כבוד לכתו
הים שבו נשבת ויחר השמים
הים והלחך שרבו עמו כפי
שכן והלחך שרבו עמו כפי
דברים שחלבו או שחקו
שמימי לה קם יחר חם
לכתו כפי שרבו בחמה
קטנאם יחרחא :

ל' לפי רובו יפני אחריו :
שעהו יחיד לכל רוחו יפני
לקחם בים ירוחם יוחה
הים ירוח או חמה
לעצור לרוח ומרוב עז אדם
קשרו יפני כבוד לכתו
הים שבו נשבת ויחר השמים
הים והלחך שרבו עמו כפי
שכן והלחך שרבו עמו כפי
דברים שחלבו או שחקו
שמימי לה קם יחר חם
לכתו כפי שרבו בחמה
קטנאם יחרחא :

דמסקין

ל' לפי רובו יפני אחריו :
שעהו יחיד לכל רוחו יפני
לקחם בים ירוחם יוחה
הים ירוח או חמה
לעצור לרוח ומרוב עז אדם
קשרו יפני כבוד לכתו
הים שבו נשבת ויחר השמים
הים והלחך שרבו עמו כפי
שכן והלחך שרבו עמו כפי
דברים שחלבו או שחקו
שמימי לה קם יחר חם
לכתו כפי שרבו בחמה
קטנאם יחרחא :

דמסקין

ל' לפי רובו יפני אחריו :
שעהו יחיד לכל רוחו יפני
לקחם בים ירוחם יוחה
הים ירוח או חמה
לעצור לרוח ומרוב עז אדם
קשרו יפני כבוד לכתו
הים שבו נשבת ויחר השמים
הים והלחך שרבו עמו כפי
שכן והלחך שרבו עמו כפי
דברים שחלבו או שחקו
שמימי לה קם יחר חם
לכתו כפי שרבו בחמה
קטנאם יחרחא :

ל' לפי רובו יפני אחריו :
שעהו יחיד לכל רוחו יפני
לקחם בים ירוחם יוחה
הים ירוח או חמה
לעצור לרוח ומרוב עז אדם
קשרו יפני כבוד לכתו
הים שבו נשבת ויחר השמים
הים והלחך שרבו עמו כפי
שכן והלחך שרבו עמו כפי
דברים שחלבו או שחקו
שמימי לה קם יחר חם
לכתו כפי שרבו בחמה
קטנאם יחרחא :

רבינו יוחנן כיצד מעברין פרק חמישי עירובין קה שלמי הגבורים

לפי רש"י

היתה רחבה מצד אחד חלק אמה וקצרה מצד אחד חמש מפות אמה לבדן רוחן כאלו עומקות לשיעור רחבה לראש הקיר ומודרין מאחור החוט ולפון : היה בית יולא כמין פנים או שני פנים וכו' קפ"ל דכי היכי שמוסיפין מרחק אחד כמין אחד ויולא חסך כמין פנים כמין פנים שחם כיון דלמיר מניב

רש"י

היתה רחבה מצד אחד וקצרה מצד א' רוחן אמה כאלו היה שדה הי' בית אח' יוצא מנב' כמין פנים או שני כתי' יוצאין כמין שני פנים רוחן אמה כאלו דומ' מיתה עליהן ומודרין ממנה ולהלן אלפים אמה היתה עשויה כמין קשת וא' כמין גא' רוחן אמה כאלו היה מראה בתים וחצרות : אמר מר ארובה כמו' שהיא פשיטא לא צריב' דאריבא וקמינא מהו דתיבא ניעבד פותיה כארבה קמ' ל' דלא : מרובעת אין עושין לה וזית פשיט' לא צריבא דמרבועא ולא מרבעא בריבוע עולם דעפונה לצפון עולם ודרומה לדרום עולם מהו דתיבא מרבעא בריבוע עולם קמ' ל' דלא אמר' הונא עיר העשויה כקשת אם יש בין שני ראשיה פחות ממרבעת אלפים אמה מודרין לה מן דירה ואם יש בין שני ראשיה ארבעת אלפים אמה מודרין לה מן הקשת : היו שם גדרות גבוהות וכו' מאי גדרות אמר רב יהודה שלש מתיצ' שאין עליהן תק' ת"ר אלו שמתעברין עמה נפש שיש בה ד' אמות על ד' אמו' והגשר והקבר שיש בהן בית דירה ובית רבננת שיש בהן בית דירה לחון ובית ע"א שיש בהן בית דירה לכומרים והארזאות והארזי' שבשדות שיש בהן בית דירה והבונגין שבתוכה והבי' שבים הרי אלו מתעברין עמה ואילו שאין שבתעברין עמה נפש שנפרצה משתי רוחותיה אויך ואיך והגש' והקב' שאין בהן בית דירה ובית רבננת שאין בהן בית דיר לחון ובית ע"א שאין בהן בית דיר' לכומרים והארזי' והארזי' ושבוך שבתוכה והבית שבספירה אין אלו מתעברין עמה אמר רב דנא יושבי צריפין אין מודרין להן לא מפת' בתיהן ת"ר הבא רבעת מרבעא לריבוע עולם צפונה לצפון עול' דרומה לדרום' של עולם' ומיניך עגלה בצפון עקב ברור' של עולם' נותנין קרפף לעיר דברי רבי מאיר והכמים אומרים אין נותנין קרפף אלא לשתי עירות בלבד

היתה רחבה מצד אחד וקצרה מצד אחר רוחן אמה כאלו היה שדה כבא למוד את החומות למערב אל קרן מערב' דרומי' חוט מוד' מן החומה אל מרחיק ומשך למערב עד כנב' חודש של רוח מערבית מצוית המשכת למערב וכו' קרן דרומית מרחיק : בית אחד כולל שמונת מרחיק : בית אחר כולל לקרן מערבית מצוית כב' למוד חומה הולד שני מוקף שאין הבית כולל שם מרחיק מן החומה עד כנב' כולל שם מרחיק מן החומה לבית מרחיק ככלל בלעזת הבית לקרן מערבית מצוית : כאלו חוט מוקף ממון והולך כנב' מוקף סבלה הבית עד כנב' מצוית מערבית ומוד' מן החוט ולפון אלפים : או שני כמין אחד במרחק ח' כעטב וקפ"ל דבשתי רוחות נמי אמר' רוחן היקה פשויה כמין הקשת כום שאין כתי' מקו' היקר חבל הקשת : רוחן חוקה כאלו היה מלאה כתי' כב' לקטע החומין מוד' מן היקר כאלו היה מלאה כתי' מערבית כקשת לא יתחיל למדוד פניו לצפון אלפים אלה כל העיר עד היקר הסובב כד' חומה' פשויה ובי' הטלה על דעתך שיקרנה דארי' וקשיא קרנה ורחבה מהו דקושת ירשינ' למורה ולמערב עד שהיא מרובעת וס' קפ"ל דעומת סהא מניחין חוקה שרדיוס לה מיות : ולא מרבעא בריבועה של עולם בצפון לצפון כו' אלא עומת כאלו כנב' נגד ריבוע עולם : בין שני ראשיה אורך מוקף היקר פת' ד' אלפים אמה שחוט ראש' כנב' כתי' דראש' האחד נגשה עיר אחת ומודרין לו מן היקר דרוחין אמה כאלו היה מלאה כתי' חוט ואלו אין מערבין חוקה לבית אחד ומודרין מן הקשת לכל אח' מהתא בית וחלק העיר שאין בו כתי' מן המדה הוא : שאין עליה הקרה וכל

היתה רחבה מצד אחד וקצרה מצד א' רוחן אמה כאלו היה שדה הי' בית אח' יוצא מנב' כמין פנים או שני כתי' יוצאין כמין שני פנים רוחן אמה כאלו דומ' מיתה עליהן ומודרין ממנה ולהלן אלפים אמה היתה עשויה כמין קשת וא' כמין גא' רוחן אמה כאלו היה מראה בתים וחצרות : אמר מר ארובה כמו' שהיא פשיטא לא צריב' דאריבא וקמינא מהו דתיבא ניעבד פותיה כארבה קמ' ל' דלא : מרובעת אין עושין לה וזית פשיט' לא צריבא דמרבועא ולא מרבעא בריבוע עולם דעפונה לצפון עולם ודרומה לדרום עולם מהו דתיבא מרבעא בריבוע עולם קמ' ל' דלא אמר' הונא עיר העשויה כקשת אם יש בין שני ראשיה פחות ממרבעת אלפים אמה מודרין לה מן דירה ואם יש בין שני ראשיה ארבעת אלפים אמה מודרין לה מן הקשת : היו שם גדרות גבוהות וכו' מאי גדרות אמר רב יהודה שלש מתיצ' שאין עליהן תק' ת"ר אלו שמתעברין עמה נפש שיש בה ד' אמות על ד' אמו' והגשר והקבר שיש בהן בית דירה ובית רבננת שיש בהן בית דירה לחון ובית ע"א שיש בהן בית דירה לכומרים והארזאות והארזי' שבשדות שיש בהן בית דירה והבונגין שבתוכה והבי' שבים הרי אלו מתעברין עמה ואילו שאין שבתעברין עמה נפש שנפרצה משתי רוחותיה אויך ואיך והגש' והקב' שאין בהן בית דירה ובית רבננת שאין בהן בית דיר לחון ובית ע"א שאין בהן בית דיר' לכומרים והארזי' והארזי' ושבוך שבתוכה והבית שבספירה אין אלו מתעברין עמה אמר רב דנא יושבי צריפין אין מודרין להן לא מפת' בתיהן ת"ר הבא רבעת מרבעא לריבוע עולם צפונה לצפון עול' דרומה לדרום' של עולם' ומיניך עגלה בצפון עקב ברור' של עולם' נותנין קרפף לעיר דברי רבי מאיר והכמים אומרים אין נותנין קרפף אלא לשתי עירות בלבד

אחלה ואין ריבועה כריבוע עולם אין לנו למדוד אלא מריבועי הנב' לו חבל כיון שרואה לרבעה טוב שירבענה לריבוע עולם : ושימירך את חייך וידע כמין רדום עגלה כשפן ועקירך דרדום מולות הם ולא יעלו את מקומם לעולם בקרן ובחורף בשאר מולות : ברחמי' נותנין קרפף לעיר וכו' כלומר כשכא למדוד החומות אינו מודרין מן החומה אלא מרחיק מן חומת העיר שבעים אמה ושירים כשופר חר' המשכן שהיא מזה על המסוי וכשאלו מרבעים מזה על המסוי כהמסוי על המסוי והיו שבעים אמה על שבעים אמה ושירים וכשעור או נוסף על העיר ומסך ואיך נמדוד אלפי אמה זה הקומסות נפקא לן מקרא' בגמרא אלא שרבי מאיר מוקים לקרא לכל עיר קטנה או גדול' : והמסוי שחולקים עליו כשרי לא נותן זה הקומסות אלא כשהן שתי עירות שומכות זו לזו ששבעים כל כך שמוכין שאין בין שתיים אלא שיע' קרפף המכיר שהא שבעים אמה על שבעים אמה ושירים אינו נותנין חומת שתי כלתום שבת אלא עיקר המדדה הריהו חומתם עיר המערכת כלל שוט קומסות כלל

א"כ כו"א 27

היתה רחבה מצד אחד וקצרה מצד א' רוחן אמה כאלו היה שדה הי' בית אח' יוצא מנב' כמין פנים או שני כתי' יוצאין כמין שני פנים רוחן אמה כאלו דומ' מיתה עליהן ומודרין ממנה ולהלן אלפים אמה היתה עשויה כמין קשת וא' כמין גא' רוחן אמה כאלו היה מראה בתים וחצרות : אמר מר ארובה כמו' שהיא פשיטא לא צריב' דאריבא וקמינא מהו דתיבא ניעבד פותיה כארבה קמ' ל' דלא : מרובעת אין עושין לה וזית פשיט' לא צריבא דמרבועא ולא מרבעא בריבוע עולם דעפונה לצפון עולם ודרומה לדרום עולם מהו דתיבא מרבעא בריבוע עולם קמ' ל' דלא אמר' הונא עיר העשויה כקשת אם יש בין שני ראשיה פחות ממרבעת אלפים אמה מודרין לה מן דירה ואם יש בין שני ראשיה ארבעת אלפים אמה מודרין לה מן הקשת : היו שם גדרות גבוהות וכו' מאי גדרות אמר רב יהודה שלש מתיצ' שאין עליהן תק' ת"ר אלו שמתעברין עמה נפש שיש בה ד' אמות על ד' אמו' והגשר והקבר שיש בהן בית דירה ובית רבננת שיש בהן בית דירה לחון ובית ע"א שיש בהן בית דירה לכומרים והארזאות והארזי' שבשדות שיש בהן בית דירה והבונגין שבתוכה והבי' שבים הרי אלו מתעברין עמה ואילו שאין שבתעברין עמה נפש שנפרצה משתי רוחותיה אויך ואיך והגש' והקב' שאין בהן בית דירה ובית רבננת שאין בהן בית דיר לחון ובית ע"א שאין בהן בית דיר' לכומרים והארזי' והארזי' ושבוך שבתוכה והבית שבספירה אין אלו מתעברין עמה אמר רב דנא יושבי צריפין אין מודרין להן לא מפת' בתיהן ת"ר הבא רבעת מרבעא לריבוע עולם צפונה לצפון עול' דרומה לדרום' של עולם' ומיניך עגלה בצפון עקב ברור' של עולם' נותנין קרפף לעיר דברי רבי מאיר והכמים אומרים אין נותנין קרפף אלא לשתי עירות בלבד

היתה רחבה מצד אחד וקצרה מצד א' רוחן אמה כאלו היה שדה הי' בית אח' יוצא מנב' כמין פנים או שני כתי' יוצאין כמין שני פנים רוחן אמה כאלו דומ' מיתה עליהן ומודרין ממנה ולהלן אלפים אמה היתה עשויה כמין קשת וא' כמין גא' רוחן אמה כאלו היה מראה בתים וחצרות : אמר מר ארובה כמו' שהיא פשיטא לא צריב' דאריבא וקמינא מהו דתיבא ניעבד פותיה כארבה קמ' ל' דלא : מרובעת אין עושין לה וזית פשיט' לא צריבא דמרבועא ולא מרבעא בריבוע עולם דעפונה לצפון עולם ודרומה לדרום עולם מהו דתיבא מרבעא בריבוע עולם קמ' ל' דלא אמר' הונא עיר העשויה כקשת אם יש בין שני ראשיה פחות ממרבעת אלפים אמה מודרין לה מן דירה ואם יש בין שני ראשיה ארבעת אלפים אמה מודרין לה מן הקשת : היו שם גדרות גבוהות וכו' מאי גדרות אמר רב יהודה שלש מתיצ' שאין עליהן תק' ת"ר אלו שמתעברין עמה נפש שיש בה ד' אמות על ד' אמו' והגשר והקבר שיש בהן בית דירה ובית רבננת שיש בהן בית דירה לחון ובית ע"א שיש בהן בית דירה לכומרים והארזאות והארזי' שבשדות שיש בהן בית דירה והבונגין שבתוכה והבי' שבים הרי אלו מתעברין עמה ואילו שאין שבתעברין עמה נפש שנפרצה משתי רוחותיה אויך ואיך והגש' והקב' שאין בהן בית דירה ובית רבננת שאין בהן בית דיר לחון ובית ע"א שאין בהן בית דיר' לכומרים והארזי' והארזי' ושבוך שבתוכה והבית שבספירה אין אלו מתעברין עמה אמר רב דנא יושבי צריפין אין מודרין להן לא מפת' בתיהן ת"ר הבא רבעת מרבעא לריבוע עולם צפונה לצפון עול' דרומה לדרום' של עולם' ומיניך עגלה בצפון עקב ברור' של עולם' נותנין קרפף לעיר דברי רבי מאיר והכמים אומרים אין נותנין קרפף אלא לשתי עירות בלבד

היתה רחבה מצד אחד וקצרה מצד א' רוחן אמה כאלו היה שדה הי' בית אח' יוצא מנב' כמין פנים או שני כתי' יוצאין כמין שני פנים רוחן אמה כאלו דומ' מיתה עליהן ומודרין ממנה ולהלן אלפים אמה היתה עשויה כמין קשת וא' כמין גא' רוחן אמה כאלו היה מראה בתים וחצרות : אמר מר ארובה כמו' שהיא פשיטא לא צריב' דאריבא וקמינא מהו דתיבא ניעבד פותיה כארבה קמ' ל' דלא : מרובעת אין עושין לה וזית פשיט' לא צריבא דמרבועא ולא מרבעא בריבוע עולם דעפונה לצפון עולם ודרומה לדרום עולם מהו דתיבא מרבעא בריבוע עולם קמ' ל' דלא אמר' הונא עיר העשויה כקשת אם יש בין שני ראשיה פחות ממרבעת אלפים אמה מודרין לה מן דירה ואם יש בין שני ראשיה ארבעת אלפים אמה מודרין לה מן הקשת : היו שם גדרות גבוהות וכו' מאי גדרות אמר רב יהודה שלש מתיצ' שאין עליהן תק' ת"ר אלו שמתעברין עמה נפש שיש בה ד' אמות על ד' אמו' והגשר והקבר שיש בהן בית דירה ובית רבננת שיש בהן בית דירה לחון ובית ע"א שיש בהן בית דירה לכומרים והארזאות והארזי' שבשדות שיש בהן בית דירה והבונגין שבתוכה והבי' שבים הרי אלו מתעברין עמה ואילו שאין שבתעברין עמה נפש שנפרצה משתי רוחותיה אויך ואיך והגש' והקב' שאין בהן בית דירה ובית רבננת שאין בהן בית דיר לחון ובית ע"א שאין בהן בית דיר' לכומרים והארזי' והארזי' ושבוך שבתוכה והבית שבספירה אין אלו מתעברין עמה אמר רב דנא יושבי צריפין אין מודרין להן לא מפת' בתיהן ת"ר הבא רבעת מרבעא לריבוע עולם צפונה לצפון עול' דרומה לדרום' של עולם' ומיניך עגלה בצפון עקב ברור' של עולם' נותנין קרפף לעיר דברי רבי מאיר והכמים אומרים אין נותנין קרפף אלא לשתי עירות בלבד

היתה רחבה מצד אחד וקצרה מצד א' רוחן אמה כאלו היה שדה הי' בית אח' יוצא מנב' כמין פנים או שני כתי' יוצאין כמין שני פנים רוחן אמה כאלו דומ' מיתה עליהן ומודרין ממנה ולהלן אלפים אמה היתה עשויה כמין קשת וא' כמין גא' רוחן אמה כאלו היה מראה בתים וחצרות : אמר מר ארובה כמו' שהיא פשיטא לא צריב' דאריבא וקמינא מהו דתיבא ניעבד פותיה כארבה קמ' ל' דלא : מרובעת אין עושין לה וזית פשיט' לא צריבא דמרבועא ולא מרבעא בריבוע עולם דעפונה לצפון עולם ודרומה לדרום עולם מהו דתיבא מרבעא בריבוע עולם קמ' ל' דלא אמר' הונא עיר העשויה כקשת אם יש בין שני ראשיה פחות ממרבעת אלפים אמה מודרין לה מן דירה ואם יש בין שני ראשיה ארבעת אלפים אמה מודרין לה מן הקשת : היו שם גדרות גבוהות וכו' מאי גדרות אמר רב יהודה שלש מתיצ' שאין עליהן תק' ת"ר אלו שמתעברין עמה נפש שיש בה ד' אמות על ד' אמו' והגשר והקבר שיש בהן בית דירה ובית רבננת שיש בהן בית דירה לחון ובית ע"א שיש בהן בית דירה לכומרים והארזאות והארזי' שבשדות שיש בהן בית דירה והבונגין שבתוכה והבי' שבים הרי אלו מתעברין עמה ואילו שאין שבתעברין עמה נפש שנפרצה משתי רוחותיה אויך ואיך והגש' והקב' שאין בהן בית דירה ובית רבננת שאין בהן בית דיר לחון ובית ע"א שאין בהן בית דיר' לכומרים והארזי' והארזי' ושבוך שבתוכה והבית שבספירה אין אלו מתעברין עמה אמר רב דנא יושבי צריפין אין מודרין להן לא מפת' בתיהן ת"ר הבא רבעת מרבעא לריבוע עולם צפונה לצפון עול' דרומה לדרום' של עולם' ומיניך עגלה בצפון עקב ברור' של עולם' נותנין קרפף לעיר דברי רבי מאיר והכמים אומרים אין נותנין קרפף אלא לשתי עירות בלבד

א"כ כו"א 27

אלו הן המצוות אשר צונו לומר להם... ואלו הן המצוות אשר צונו לומר להם...

בגמרא מרבי הוסיף חסידים... וקרבן מקדש עירובו ויהיה רחוק... ויקר מביטו ומקרב כגון דקאי...

הגותן את עירובו לעיבורה של עיר לא עשה... ולא כלום נתנו הוי"ו לתרום מה שנשכר דמיא... מפסיד: נמי הוי"ו לתרום סלקא דעתך אלא...

הוא נמשך לו לומר ולדרומו כלל שהרי למי שנתן... ואלו הן המצוות אשר צונו לומר להם... ואלו הן המצוות אשר צונו לומר להם...

לעיוורה של עיר באחד מן הכתובים... הפסוקי כחוקר כשני אמה וסורוי: לא עשה ולא כלו' שהרי בלא עירוב...

הוא נמשך לו לומר ולדרומו כלל שהרי למי שנתן... ואלו הן המצוות אשר צונו לומר להם... ואלו הן המצוות אשר צונו לומר להם...

הוא נמשך לו לומר ולדרומו כלל שהרי למי שנתן... ואלו הן המצוות אשר צונו לומר להם... ואלו הן המצוות אשר צונו לומר להם...

הוא נמשך לו לומר ולדרומו כלל שהרי למי שנתן... ואלו הן המצוות אשר צונו לומר להם... ואלו הן המצוות אשר צונו לומר להם...

המאור

הקטן

פרק מי שחיציאדו נקט... פרק מי שחיציאדו נקט... פרק מי שחיציאדו נקט...

אזהרה... פרק מי שחיציאדו נקט... פרק מי שחיציאדו נקט...

פרק מי שחיציאדו נקט

בכינו... פרק מי שחיציאדו נקט... פרק מי שחיציאדו נקט...

בכינו... פרק מי שחיציאדו נקט... פרק מי שחיציאדו נקט...

רבי יהונתן

הדר פרק ששי עירובין

קא שלמי הגבורים

דאשתפוך המימי שהיו רוצים למולו והתמו לו מים מעבר... דאשתפוך המימי שהיו רוצים למולו והתמו לו מים מעבר...

דאשתפוך המימי שהיו רוצים למולו והתמו לו מים מעבר... דאשתפוך המימי שהיו רוצים למולו והתמו לו מים מעבר...

דאשתפוך המימי פי' מוא חמימי ליה מערב שבת למטהל עליה כשבתא אמר רב... דאשתפוך המימי פי' מוא חמימי ליה מערב שבת למטהל עליה כשבתא אמר רב...

דאשתפוך המימי פי' מוא חמימי ליה מערב שבת למטהל עליה כשבתא אמר רב... דאשתפוך המימי פי' מוא חמימי ליה מערב שבת למטהל עליה כשבתא אמר רב...

נניח

אחד מאוסם שנסלו ולא היה שום עורחולא בשול תורה : ומתקין ומניח דבעי לה מינאי כלומר אם היה אחד מהם יצריך להטול מן השוק... אחד מאוסם שנסלו ולא היה שום עורחולא בשול תורה : ומתקין ומניח...

אחד מאוסם שנסלו ולא היה שום עורחולא בשול תורה : ומתקין ומניח דבעי לה מינאי כלומר אם היה אחד מהם יצריך להטול מן השוק... אחד מאוסם שנסלו ולא היה שום עורחולא בשול תורה : ומתקין ומניח...

אחד מאוסם שנסלו ולא היה שום עורחולא בשול תורה : ומתקין ומניח דבעי לה מינאי כלומר אם היה אחד מהם יצריך להטול מן השוק... אחד מאוסם שנסלו ולא היה שום עורחולא בשול תורה : ומתקין ומניח...

אחד מאוסם שנסלו ולא היה שום עורחולא בשול תורה : ומתקין ומניח דבעי לה מינאי כלומר אם היה אחד מהם יצריך להטול מן השוק... אחד מאוסם שנסלו ולא היה שום עורחולא בשול תורה : ומתקין ומניח...

הדושי אנשי

שם

מרה"א

הדושי אנשי שם מרה"א... הדושי אנשי שם מרה"א...

הדושי אנשי

שם

מרה"א

הדושי אנשי שם מרה"א... הדושי אנשי שם מרה"א...

הדושי אנשי

שם

מרה"א

הדושי אנשי שם מרה"א... הדושי אנשי שם מרה"א...

הדושי אנשי

שם

מרה"א

הדושי אנשי שם מרה"א... הדושי אנשי שם מרה"א...

רבינו יהונתן הלון פרק שביעי קמו שלמי הגבורים

אל המכות המדינה לעליה כגון בית ועליה של שני... קמו שלמי הגבורים

ואם רצו מערבין אחד ואם הלון... קמו שלמי הגבורים

וצדק שיהא בהיקפו שיבסר נבי הומשא רקימי... קמו שלמי הגבורים

לן כל שיש בהקפון ג' טפחים יש בו רוחם טפה... קמו שלמי הגבורים

הולב' בעי' למריו' בי' הוקף דהאי' הלוק' שובס' נמו... קמו שלמי הגבורים

הומש' בו הויב' דלהוי' בי' רוחב' חמשה טפחי'... קמו שלמי הגבורים

וג' הומשי' טפח דמי' בצרת' מינה' שמונ' הומשי'... קמו שלמי הגבורים

דאינון תרו' הומשי' אמת' ותרו' הומשי' בארסונה... קמו שלמי הגבורים

ואם רצו מערבין אחד ואם הלון... קמו שלמי הגבורים

וצדק שיהא בהיקפו שיבסר נבי הומשא רקימי... קמו שלמי הגבורים

לן כל שיש בהקפון ג' טפחים יש בו רוחם טפה... קמו שלמי הגבורים

הולב' בעי' למריו' בי' הוקף דהאי' הלוק' שובס' נמו... קמו שלמי הגבורים

הומש' בו הויב' דלהוי' בי' רוחב' חמשה טפחי'... קמו שלמי הגבורים

וג' הומשי' טפח דמי' בצרת' מינה' שמונ' הומשי'... קמו שלמי הגבורים

דאינון תרו' הומשי' אמת' ותרו' הומשי' בארסונה... קמו שלמי הגבורים

ואם רצו מערבין אחד ואם הלון... קמו שלמי הגבורים

ואם רצו מערבין אחד ואם הלון... קמו שלמי הגבורים

וצדק שיהא בהיקפו שיבסר נבי הומשא רקימי... קמו שלמי הגבורים

לן כל שיש בהקפון ג' טפחים יש בו רוחם טפה... קמו שלמי הגבורים

הולב' בעי' למריו' בי' הוקף דהאי' הלוק' שובס' נמו... קמו שלמי הגבורים

הומש' בו הויב' דלהוי' בי' רוחב' חמשה טפחי'... קמו שלמי הגבורים

וג' הומשי' טפח דמי' בצרת' מינה' שמונ' הומשי'... קמו שלמי הגבורים

דאינון תרו' הומשי' אמת' ותרו' הומשי' בארסונה... קמו שלמי הגבורים

ואם רצו מערבין אחד ואם הלון... קמו שלמי הגבורים

לכנסים מירוחין כס' לבקום דמקום פטור הוא ואמרין מקום שאין בו ארבעה מוקד'... קמו שלמי הגבורים

רבינו יונתן הלון פרק שבע עירובין קז שלטי הגבאים

אלו בשבועי עירובי שבתא... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'...

היום והוא הדין בשאר שבתות... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'...

לא אמרו לערב כחצות וכו'... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'...

ואפי' מאפה סאה וכו'... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'...

ואפי' מאפה סאה וכו'... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'...

ואפי' מאפה סאה וכו'... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'...

ואפי' מאפה סאה וכו'... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'...

ואפי' מאפה סאה וכו'... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'...

ואפי' מאפה סאה וכו'... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'...

ואפי' מאפה סאה וכו'... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'...

ואפי' מאפה סאה וכו'... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'... ואלו אמרו לערב כחצות וכו'...

למחר... עירובין... שבת... הלכה... פירוש...

א וכל סודי וכל סודי
 כ והכל סודי וכל סודי
 ד והכל סודי וכל סודי
 ה והכל סודי וכל סודי
 ו והכל סודי וכל סודי
 ז והכל סודי וכל סודי
 ח והכל סודי וכל סודי
 ט והכל סודי וכל סודי
 י והכל סודי וכל סודי
 יא והכל סודי וכל סודי
 יב והכל סודי וכל סודי
 יג והכל סודי וכל סודי
 יד והכל סודי וכל סודי
 יו והכל סודי וכל סודי
 יז והכל סודי וכל סודי
 יח והכל סודי וכל סודי
 יט והכל סודי וכל סודי
 כ והכל סודי וכל סודי
 כא והכל סודי וכל סודי
 כב והכל סודי וכל סודי
 כג והכל סודי וכל סודי
 כד והכל סודי וכל סודי
 כה והכל סודי וכל סודי
 כו והכל סודי וכל סודי
 כז והכל סודי וכל סודי
 כח והכל סודי וכל סודי
 כט והכל סודי וכל סודי
 לו והכל סודי וכל סודי

עליו

אבל בעירובי הצרות מערבין לו בין מדעתו בין שרא מדעתו אליפי שובין לו ראם בין לפניו בין שרא בפניו ואין חבין לו לראם אלא בפניו :
 גמ' ונתן אדם מענה וכו' ומודים בשאר כל אד' שקטו לו מעותיו מאן שאר כל אדם אמר רב בעל הבית וכן אמר שמואל בעל הבית דאמר שמואל לא שנו שלא זכו לו מעותיו אלא נחתם אבל בעל הבית קנה ולא שנו בנחתו דלא קנה אלא דאמר ליה זבי אבל אמר ליה ערב לי וזב ולא שנו דא"ל זבי לי דלא קנה אלא כמעדה אבל מלי קנה : א"ר יהוד' בד' א' בעירובי תרומין : אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' יהודה ולא עוד אלא כל מקום ששנה ר' יהוד' בעירובין הלכה כמותו א"ל רב חנא בנדרתא רב ר' יהוד' אמר שמואל אפי' בממנו שטרחה קורתו או לרווי או ל' בעירוב אמרתי לך ולא במחיצו' א"ר יהושע בן לוי כל מקום ששנה ר' יהודה אימתי וכמה אינו אלא מדרש דברי חכמים ור' יהונתן אמר אימתי לפרש אף אתי' וכמה לחלוק הוא דקא אתי :

סליקו להו חלוק

כיצד משתחפין בתרומין עונה את

החבית ואומ' הרי זה רבל בני עירי
 רב לוי שיקר לבית האבל או לבית המשחה כל מי שקבל עליו מבעוד יום
 בעיר משחשבה אסור שאין מערבין משתחפין : גמ' אמר רב יוסה און
 'מערבין אלא רב'ר מוצוה : מאי קמ'ל' מתנתין הוא לכל מי שיקר לבי האבל
 או לבית המשחה מהו דתימא אורחא דמילתא קמי' ל' לדבר טעו דוקא
 אמר רב אשי קמי' בן שיש יוצא בעירובי אמייהא ותר עין בן שיש צריך לערב
 לעצמו ת'ר מערב ארס על ידי בנו ובתו הקטנים ועל ידי עבדו ושפחתו
 דבטנגייים בין מדעתו בין שרא מדעתו אבל אינו מערב לא על ידי בנו ובתו
 הגדולים ולא על ידי עבדו ושפחתו העבדיים ולא על ידי אשתו אלא מדעתו :
 מתני' וכמה הוא שיעורו מוון שתי שערות לכל אחד ואחד
 מוונ'

כיצד

משתחפין וכל מי
 שקבל עליו מבעוד יום
 קמ'רן על פירוש וז"ל וכן :
 גמ' אין מערבין לא הכותל המזרחי
 לנחם חן לחמש ט' עירוב חלה
 לנחם לכתב משה : וז"ל שני עירוב
 עירוב לו חסו' לעלמה ולא זוכה
 לו כעב רוב מולכת' עשה דכנסת רמי
 דמספת' יסיקה עליו דלא בני ליה
 בלא אמהו : עליד' בשמים :
 נקטון

אבל בעירובי הצרות מערבין לו בין מדעתו בין שרא מדעתו אליפי שובין לו ראם בין לפניו בין שרא בפניו ואין חבין לו לראם אלא בפניו :
 גמ' ונתן אדם מענה וכו' ומודים בשאר כל אד' שקטו לו מעותיו מאן שאר כל אדם אמר רב בעל הבית וכן אמר שמואל בעל הבית דאמר שמואל לא שנו שלא זכו לו מעותיו אלא נחתם אבל בעל הבית קנה ולא שנו בנחתו דלא קנה אלא דאמר ליה זבי אבל אמר ליה ערב לי וזב ולא שנו דא"ל זבי לי דלא קנה אלא כמעדה אבל מלי קנה : א"ר יהוד' בד' א' בעירובי תרומין : אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' יהודה ולא עוד אלא כל מקום ששנה ר' יהוד' בעירובין הלכה כמותו א"ל רב חנא בנדרתא רב ר' יהוד' אמר שמואל אפי' בממנו שטרחה קורתו או לרווי או ל' בעירוב אמרתי לך ולא במחיצו' א"ר יהושע בן לוי כל מקום ששנה ר' יהודה אימתי וכמה אינו אלא מדרש דברי חכמים ור' יהונתן אמר אימתי לפרש אף אתי' וכמה לחלוק הוא דקא אתי :

סליקו להו חלוק

כיצד

משחשבה אסור שאין מערבין משתחפין : גמ' אמר רב יוסה און
 'מערבין אלא רב'ר מוצוה : מאי קמ'ל' מתנתין הוא לכל מי שיקר לבי האבל
 או לבית המשחה מהו דתימא אורחא דמילתא קמי' ל' לדבר טעו דוקא
 אמר רב אשי קמי' בן שיש יוצא בעירובי אמייהא ותר עין בן שיש צריך לערב
 לעצמו ת'ר מערב ארס על ידי בנו ובתו הקטנים ועל ידי עבדו ושפחתו
 דבטנגייים בין מדעתו בין שרא מדעתו אבל אינו מערב לא על ידי בנו ובתו
 הגדולים ולא על ידי עבדו ושפחתו העבדיים ולא על ידי אשתו אלא מדעתו :
 מתני' וכמה הוא שיעורו מוון שתי שערות לכל אחד ואחד
 מוונ'

אבל בעירובי הצרות מערבין לו בין מדעתו בין שרא מדעתו אליפי שובין לו ראם בין לפניו בין שרא בפניו ואין חבין לו לראם אלא בפניו :
 גמ' ונתן אדם מענה וכו' ומודים בשאר כל אד' שקטו לו מעותיו מאן שאר כל אדם אמר רב בעל הבית וכן אמר שמואל בעל הבית דאמר שמואל לא שנו שלא זכו לו מעותיו אלא נחתם אבל בעל הבית קנה ולא שנו בנחתו דלא קנה אלא דאמר ליה זבי אבל אמר ליה ערב לי וזב ולא שנו דא"ל זבי לי דלא קנה אלא כמעדה אבל מלי קנה : א"ר יהוד' בד' א' בעירובי תרומין : אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' יהודה ולא עוד אלא כל מקום ששנה ר' יהוד' בעירובין הלכה כמותו א"ל רב חנא בנדרתא רב ר' יהוד' אמר שמואל אפי' בממנו שטרחה קורתו או לרווי או ל' בעירוב אמרתי לך ולא במחיצו' א"ר יהושע בן לוי כל מקום ששנה ר' יהודה אימתי וכמה אינו אלא מדרש דברי חכמים ור' יהונתן אמר אימתי לפרש אף אתי' וכמה לחלוק הוא דקא אתי :

אבל בעירובי הצרות מערבין לו בין מדעתו בין שרא מדעתו אליפי שובין לו ראם בין לפניו בין שרא בפניו ואין חבין לו לראם אלא בפניו :
 גמ' ונתן אדם מענה וכו' ומודים בשאר כל אד' שקטו לו מעותיו מאן שאר כל אדם אמר רב בעל הבית וכן אמר שמואל בעל הבית דאמר שמואל לא שנו שלא זכו לו מעותיו אלא נחתם אבל בעל הבית קנה ולא שנו בנחתו דלא קנה אלא דאמר ליה זבי אבל אמר ליה ערב לי וזב ולא שנו דא"ל זבי לי דלא קנה אלא כמעדה אבל מלי קנה : א"ר יהוד' בד' א' בעירובי תרומין : אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' יהודה ולא עוד אלא כל מקום ששנה ר' יהוד' בעירובין הלכה כמותו א"ל רב חנא בנדרתא רב ר' יהוד' אמר שמואל אפי' בממנו שטרחה קורתו או לרווי או ל' בעירוב אמרתי לך ולא במחיצו' א"ר יהושע בן לוי כל מקום ששנה ר' יהודה אימתי וכמה אינו אלא מדרש דברי חכמים ור' יהונתן אמר אימתי לפרש אף אתי' וכמה לחלוק הוא דקא אתי :

רבינו יהונתן כיצד משתתפין פרק שמיני עירובין קיש שלישי הגבורה

רש"י

דבר הניטל בעת אינו חפשיה ודאחבר דאביש קילי ופדיוה לנרסה : ים לו טבל שיטו הואו לעלול על זמן שיטו מחוקן ויקן און מבניהון קדומון א...
דבר שניטל בשבת אוסר שאינו ניטל בשבת
אינו אוסר תניא נמי הכי ישי לו טבל ועשיית
וכד דבר שאינו ניטל בשבת אינו אוסר : מתני'
אח נכרי ואחד ישראל אוסר דברי ר' מאיר ר'

ובין שחכך וסקל עצמו משה שוב
לא יתלק מזה ולא יחזור נר דשתיק
ישראל לא יעשו עולה ולא יכריזו
כוח נה' אכל נכרי אוסר שיחודו

מקמייהו מתקנהו אפס בכו : גכ'
דוקא דקעניד איניס דדורו אכל
הקטנה חבל בין אין חיס מסו' דעמו
מנינו לודר עם כלתו סא תקקועט

דבר הניטל בעת אינו חפשיה ודאחבר דאביש קילי ופדיוה לנרסה : ים לו טבל שיטו הואו לעלול על זמן שיטו מחוקן ויקן און מבניהון קדומון א...
דבר הניטל בעת אינו חפשיה ודאחבר דאביש קילי ופדיוה לנרסה : ים לו טבל שיטו הואו לעלול על זמן שיטו מחוקן ויקן און מבניהון קדומון א...

הנכור מוטיל דזכו טהלל מספקס בין החלורו
מחולית הנכור ורבות הנכור ויקר
זה וכן מרוח השני ומסאס רוחו הכולל
מקראי במים און א' שמינס מתרת בחדרה וא"ח לתה ל' ד' אמי' בפתוק

בשבת אוסר שאינו ניטל בשבת
אינו אוסר תניא נמי הכי ישי לו טבל ועשיית
וכד דבר שאינו ניטל בשבת אינו אוסר : מתני'
אח נכרי ואחד ישראל אוסר דברי ר' מאיר ר'

דבר הניטל בעת אינו חפשיה ודאחבר דאביש קילי ופדיוה לנרסה : ים לו טבל שיטו הואו לעלול על זמן שיטו מחוקן ויקן און מבניהון קדומון א...
דבר הניטל בעת אינו חפשיה ודאחבר דאביש קילי ופדיוה לנרסה : ים לו טבל שיטו הואו לעלול על זמן שיטו מחוקן ויקן און מבניהון קדומון א...

אין מתלמדין כמנט בשבת אלא אם כן עשו לה
ב"ש מלמכה בין מתוך אוגנו אמר רש"ב ב"ש
אומר מלמכה ובית הלל אומר מלמכה א"ר

דבר הניטל בעת אינו חפשיה ודאחבר דאביש קילי ופדיוה לנרסה : ים לו טבל שיטו הואו לעלול על זמן שיטו מחוקן ויקן און מבניהון קדומון א...
דבר הניטל בעת אינו חפשיה ודאחבר דאביש קילי ופדיוה לנרסה : ים לו טבל שיטו הואו לעלול על זמן שיטו מחוקן ויקן און מבניהון קדומון א...

שולח הגבורים

רבינו יהונתן

כר ננות פרק תשיעי

א כתיב הימים זיל ויהי קימה כלל עירובי המעשים...
למחרת היום יבא ויהי עירובי המעשים...

כל גנות הפיר רשות אחת וכו'
מלמטה לשני בני אדם ולא עירוביהם...

שלא עירבו אבל עירובי מותרות וכו'
אמאי אסורין אמר רב אשי גזירה דילמא אתי לטלטלי...

רש"י
שלא עירבו שתי העלויות דילמא אתי לטלטלי...

מלמטה

היום ברכי יבא ויהי עירובי המעשים...
כתיב הימים זיל ויהי קימה כלל עירובי המעשים...

מלמטה

היום ברכי יבא ויהי עירובי המעשים...
כתיב הימים זיל ויהי קימה כלל עירובי המעשים...

שלא עירבו אבל עירובי מותרות וכו'
אמאי אסורין אמר רב אשי גזירה דילמא אתי לטלטלי...

רש"י
שלא עירבו שתי העלויות דילמא אתי לטלטלי...

מלמטה

היום ברכי יבא ויהי עירובי המעשים...
כתיב הימים זיל ויהי קימה כלל עירובי המעשים...

מלמטה

היום ברכי יבא ויהי עירובי המעשים...
כתיב הימים זיל ויהי קימה כלל עירובי המעשים...

שלא עירבו אבל עירובי מותרות וכו'
אמאי אסורין אמר רב אשי גזירה דילמא אתי לטלטלי...

רש"י
שלא עירבו שתי העלויות דילמא אתי לטלטלי...

הוא שיהיה קיים ומתמיד... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן...

מתני' מחזירין ציר החתון... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן...

במדינה והעליון... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן...

אחורי דלת של שדר'... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן...

מחזירין ובהר"ן... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן...

הבואר הבקין

הוא הוון לא יקרי... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן...

חורה גורה מאוס... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן...

ולא יקרי... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן...

רביה כח שלקט... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן...

אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן... אצל ר' יהונתן...

בבב מערבין

בבב מערבין... המצטרפין חוץ ומצטרפים להם כמורה... המצטרפין חוץ ומצטרפים להם כמורה...

הנהה... המצטרפין חוץ ומצטרפים להם כמורה... המצטרפין חוץ ומצטרפים להם כמורה...

סליקו להו בבב מערבין

מי שדוציאורו

מי שדוציאורו... המצטרפין חוץ ומצטרפים להם כמורה... המצטרפין חוץ ומצטרפים להם כמורה...

הנהה... המצטרפין חוץ ומצטרפים להם כמורה... המצטרפין חוץ ומצטרפים להם כמורה... המצטרפין חוץ ומצטרפים להם כמורה...

הדושי אישי שם

הדושי אישי שם... המצטרפין חוץ ומצטרפים להם כמורה... המצטרפין חוץ ומצטרפים להם כמורה... המצטרפין חוץ ומצטרפים להם כמורה...

127
128
129
130
131
132